Viața Sfintei Mărturisitoare Blandina de la Iași[1]

Blandina Gobjilă, cunoscută îndeobște ca „mama Blandina", s-a născut la 24 februarie 1906, în satul Grușevița-Chelmenț din Basarabia, într-o familie de preot. Tatăl se numea Zaharia Popovici, iar mama, Serafima. Aceștia mai aveau două fete și un băiat, Blandina fiind cea mai mică dintre copii. Numele ei vine de la Sfânta Mucenița Blandina, care a trăit în secolul al II-lea, în zona Lyonului de astăzi, și a fost martirizată în anul 177, în timpul persecuțiilor lui Marcus Aurelius (161-180).

Semnificația numelui, care provine din latinescul *blandus, -a, -um*, însemnând „blând, mângâietor, plăcut, fermecător, îmbietor", descrie foarte bine caracterul pe care ea l-a avut, cât și modul în care a relaționat cu oamenii de-a lungul vieții sale, indiferent de dificultățile întâmpinate.

A primit o educație aleasă, atât morală, cât și intelectuală. Familia de preot în care s-a născut i-a influențat profund educația și personalitatea. Credința, evlavia, dragostea pentru sfintele slujbe, respectul față de aproapele și jertfelnicia sunt virtuți pe care le-a lucrat din fragedă pruncie până la sfârșitul vieții. De la vârsta de șase ani participa zilnic la slujbele săvârșite de tatăl ei, citea la strană, cunoștea rânduielile sfintelor slujbe – când era nevoie, îl înlocuia pe cântăreț; Sfânta Liturghie o cunoștea pe dinafară. A urmat școala generală și gimnaziul, ajungând pentru clasele I-VII.

La 27 august 1926, se căsătorește cu Gheorghe Gobjilă, inginer agronom, fiu de preot, și au un singur fiu, Vladislav (Slavcic). Din acest moment viața mamei Blandina ar putea fi împărțită în trei etape de câte 15 ani: 1926-1941 sunt anii petrecuți în tihnă și fericire în familie, alături de soț și băiatul lor; 1941-1956 este perioada în care a fost deportată în Siberia; iar din 1956 până în 1971, când trece la Domnul, își trăiește anii de libertate la Iași, la Catedrala Mitropolitană, lângă Sfânta Cuvioasă Parascheva.

Despre prima etapă de 15 ani nu avem foarte multe detalii. Aceasta s-a încheiat în 1941, când, după ce Basarabia a fost anexată de URSS, a început o prigoană a regimului împotriva intelectualilor și a familiilor înstărite: la data de 5 mai 1941, soțul a fost arestat, iar la data de 21 iunie, Blandina a fost și ea arestată – principala vină fiind aceea că ar fi vrut să fugă în România,

fiind considerată dușman al poporului. În drumul spre Siberia, a fost închisă o perioadă la Kazan, într-o închisoare amenajată chiar în biserica Maicii Domnului din Kazan, transformată astfel în temniță de comuniști. Aici, mama Blandina, urmând învățăturii Mântuitorului Hristos, împreună cu verișoara ei, s-a oferit să ducă „parașa" (vas folosit ca toaletă în celulă) afară și să fie astfel slujitoare fraților aflați în suferință (*cf.* Mc. 10, 43-45). Fiind încă în închisoarea din Kazan, într-o noapte a visat că la gemuleț celulei a apărut Mântuitorul cu coroana cu spini pe cap, răstignit pe Sfânta Cruce. Și din cap, în jurul coroanei, șiroia sângele, iar Iisus Își clătina capul la dreapta și la stânga, a durere, și atunci curgea sângele mai mult. Ea a vrut să meargă să-I șteargă rănile, să-I oprească sângele, iar Iisus i-a zis: „Vezi cât sufăr și Eu pe nedrept, nevinovat!?". Prin acest vis, mărturisește mama Blandina, Iisus i-a dăruit liniște, putere, pace și o mângâiere de nedescris. ▶

Acest vis a urmărit-o în toți anii de închisoare și de Siberie, precum și de-a lungul întregii vieți. Tot în închisoarea de la Kazan ajunsese și soțul ei, cu care, în mod minunat, a reușit să comunice printr-o spărtură în perete. Aici, el era supus unor anchete extrem de brutale, primind lovituri puternice de bocanc în stomac și alte bătăi de o violență crudă. Din ultimele cuvinte pe care i le-a adresat acesta mamei Blandina reiese modul în care au trăit până atunci – cu frică de Dumnezeu și grijă pentru o viețuire morală: „Te rog foarte mult, dacă Dumnezeu îți ajută să te eliberezi, transmite-i copilului nostru dragostea mea; să-i spui că eu, murind nevinovat în chinuri grele, îl rog să fie om de omenie și cinstit întotdeauna". A urmat și cercetarea mamei Blandina. Gândul cu care ea a mers înaintea anchetatorilor a fost acesta: „Și vă vor duce înaintea dregătorilor să vă judece; nu vă temeți ce veți grăi, căci Duhul Sfânt va vorbi pentru voi [...]" (*cf.* Lc. 12, 11-12). Și-a făcut semnul Sfintei Cruci și a zis în sinea sa: „Doamne, în mâinile Tale îmi dau viața mea" (*cf.* Lc. 23, 46; Fapte 7, 59; Ps. 30, 5).

De la închisoarea din Kazan a fost mutată la Sfiajsk, într-o clădire a mănăstirii de acolo care fusese transformată în temniță. Condițiile erau dintre cele mai grele. Aici s-a îmbolnăvit de pelagră, din pricina foamei – tot corpul îi era acoperit cu răni mici. Aflându-se în această stare, nu și-a pierdut credința, ci se întărea încredințându-se că „toate sunt în mâna lui Dumnezeu. Din moarte face viață și invers". Într-un an, din cauza lipsurilor și a condițiilor grele, a slăbit de la 96 de kilograme la 45. Bolnavă fiind, a primit ajutorul lui Dumnezeu prin mâna unei doctorițe care a tratat-o și i-a propus să lucreze în spital, îngrijindu-se de cei invalizi. Aici l-a întâlnit pe episcopul catolic de Ismail, Hondru Ioan, de care s-a îngrijit cu multă dragoste, oferindu-i mângâiere în ultimele sale zile de viață. De la el a luat și ea putere pe mai departe, întărindu-se duhovnicește, ca să poată duce greutățile cu răbdare și mulțumire. Acesta Îi mulțumea lui Dumnezeu pentru toate și, înainte de a trece la Domnul, a încurajat-o, rugând-o să îl pomenească în rugăciunile ei. Acest fapt arată că ea, deși era neputincioasă, nu a pregetat să se roage, chiar dacă de multe ori simțea deznădejdea. În calitate de spălătoreasă la spital, a reușit să se refacă, spune ea, „atât trupește, cât și sufletește", întărindu-se în credință, lăsând la o parte deznădejdea și sporind în convingerea că Dumnezeu o va ajuta să treacă peste anii de temniță. Întrucât s-a dovedit a fi o femeie conștiincioasă și cinstită, a fost numită administrator al bucătăriei. După doi ani a fost mutată în lagărul din localitatea Orlovo-Rozovo. Aici a fost pusă să lucreze la câmp, dar întrucât nu reușea să țină ritmul cu ceilalți deținuți, șeful lagărului, „un om cu fața blândă și frumoasă și cu inima bună", a pus-o bucătăreasă de noapte. Aflată într-o situație dificilă, spune ea, „lucram și, din când în când, mergeam la cabina bucătarilor, cădeam în genunchi și ceream ajutorul Maicii Domnului". Într-una din zile, la Orlovo-Rozovo au fost aduse 200 de călugărițe de la Mănăstirea Sfântului Ioan de Kronstadt, condamnate pentru propagandă religioasă. De la ele, mama Blandina nădăjduia că va primi mult sprijin moral și duhovnicesc, și așa a fost: „În timpul meselor căutam să fiu împreună cu maicile, căci ele petreceau odihna de după masă în rugăciuni și cântări duhovnicești. Cu ele, rosteam acatistul Maicii Domnului, al Mântuitorului și al Sfântului Ierarh Nicolae, și de la ele le-am învățat pe de rost, că ele le știau pe dinafară. De multe ori participau seara la slujbe lungi; făceau seara, cu preoții, slujbe lungi, la care veneau deținuții din alte lagăre, și erau rugăciuni mai sincere decât în biserici, căci toți ascultătorii plângeau în hohote. Unii sectoriști reclamau șefului aceste întruniri religioase și el le spunea: «Lăsați-i în pace, căci atâta au și ei!»". Când avea puțin timp liber, îl petrecea cu maicile în cântări și rugăciuni. După multă vreme, a primit vestea că soțul ei a murit de foame la 27 mai 1943. Această veste a făcut-o să își dorească și mai mult moartea, fericindu-l pe soț că a scăpat de chinuri și că s-a săvârșit ca un mucenic. Odată cu această veste, a hotărât să nu se mai căsătorească niciodată, ceea ce a și împlinit. Pentru că și-a îndeplinit sarci- nile primite cu multă atenție și conștiinciozitate, a fost rânduită într-o altă slujbă, aparent mai ușoară, aceea de a lucra într-o fabrică de unt. Dar în lagăr nu poate fi nimic ușor [...], avea de procesat singură aproximativ 3.500 de litri de lapte pe zi, cu un program care începea la ora 3 dimineața și se termina la miezul nopții. Acest lucru a epuizat-o într-atât, încât s-a îmbolnăvit din nou. După ce și-a revenit, a fost rânduită să conducă un depozit de alimente. Deși existau mari lipsuri acolo, și inițial a refuzat îndemnul maicilor închise în lagăr, a primit această ascultare, rugându-se: „Maica Domnului, fii cu mine!", ajutor pe care l-a și primit. În curtea depozitului se afla și o creșă. Una dintre maicile închise acolo i-a propus să boteze copiii, căci așa se cuvine. Astfel, atunci când supraveghetorii nu erau de față, ele au botezat aproximativ 35 de copii cu vârsta de până la un an, spunând Crezul, săvârșind întreita afundare a pruncului și rostind

formula de botez. La 21 iunie 1949 a fost eliberată, după opt ani de chinuri grele. Cu toate acestea, nu i s-a permis să meargă unde dorea, ci a fost dusă, împreună cu alți deținuți eliberați, la Novosibirsk, pe motiv că, deși sunt liberi, rămân în continuare dușmanii poporului, iar autoritățile au decis să îi trimită într-o altă parte a Siberiei, pentru a munci la colectiv. Au ajuns în Kamîșevo. Duminica și în sărbătorile mari, împreună cu o familie de ruși cu care se împrietenise, mergeau la biserică, aflată la aproximativ 40 de km distanță.

Viața era foarte grea aici. A avut de suferit multe nedreptăți. Pe lângă faptul că era închisă pe nedrept a doua oară, de această dată fără a fi judecată, nu avea speranțe de mai bine și nici vreo nădejde că se va mai putea întoarce acasă, căci semnase un document prin care își asuma de „bunăvoie" să rămână în Siberia până la moarte. În acest peisaj sumbru, primește vestea că mama ei dorește să vină în Siberia și să locuiască cu ea. Această veste i-a dat speranță, dar a și îngrijorat-o, întrucât condițiile de acolo erau deosebit de grele. Împreună, mamă și fiică, au reușit să se gospodărească, cumpărând cu banii aduși de mama o casă, o vacă și păsări. În micuța lor casă au primit un preot, aflat și el acolo cu domiciliu forțat, care le-a ajutat în treburile gospodărești. După aproximativ cinci ani, mama Blandinei a trecut la Domnul, la 22 februarie 1955. Pierderea mamei a destabilizat-o puternic. A primit apoi și o telegramă care îi aducea vestea morții unei mătuși din Piatigorsk, care o mai ajuta.

Odată cu această veste a primit și o scrisoare însoțită de o fotografie în care apărea fiul ei și prin care era rugată să confirme că este în viață, pentru a putea fi demarate procedurile de repatriere în România. Acest moment i-a redat dorința de a trăi, a scos-o din întunericul în care se afunda și a reaprins speranța că se va întoarce în România. Astfel, s-a împlinit cuvântul mamei ei, care îi spusese că se va întoarce în țară și că nu va rămâne singură, ci Maica Domnului o va avea mereu în grijă. La 11 iunie 1956 primește un bilet în care scria: „Prin prezenta, se pune în libertate cetățeanca Gobjilă Blandina, având voie să plece unde vrea". În drum spre țară, s-a oprit la Novosibirsk, unde s-a închinat în catedrala orașului, a participat la slujba din sâmbăta Rusaliilor și și-a umplut sufletul de bucurie și de nădejdea că Dumnezeu este cu ea peste tot și întotdeauna, rugându-se cu lacrimi de recunoștință. A mai rămas acolo încă două zile, a participat la sfintele slujbe și s-a rugat să ajungă cu bine în patria sa. După o călătorie lungă și obositoare, a ajuns la Chișinău, iar după ce s-a odihnit, a mers la biserică spre a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru această binecuvântare, rămânând acolo jumătate de zi. A venit în satul Chișla, unde a rămas până când a primit permisiunea de a veni în România. În duminici și sărbători, mergea la biserică și ajuta la strană, iar apoi preotul o invita la masă, drept răsplată. La 15 ianuarie 1957, primește pașaportul românesc și por- nește spre București, unde o aștepta fiul ei, Vladislav. Nu după multă vreme s-au mutat la Iași, deoarece fiul ei a trebuit să lucreze aici, și au locuit împreună. Mama Blandina mergea zilnic la Mitropolie, având-le ca ocrotitoare și ajutătoare pe Maica Domnului și Sfânta Parascheva. A locuit împreună cu fiul și nora sa timp de un an, însă, într-una din zile, nora, care era atee și nu suporta faptul că mama Blandina păstra rânduielile Bisericii, s-a sfătuit cu soțul ei și au pus-o să aleagă, oferindu-i un răgaz de trei zile: „Ori Dumnezeul tău, ori noi!" La această propunere păgânească, mama Blandina le-a răspuns: „Voi mie să nu-mi dați trei zile ca să-L aleg pe Dumnezeu. Eu pe Dumnezeu Îl am întotdeauna. De orice mă lepăd, dar de Dumnezeu nu mă lepăd! Nu trebuie să mă gândesc trei zile, vă spun acum: dacă nu se poate să fiu și cu Dumnezeu, și cu voi, atunci Îl aleg pe Dumnezeu". Aceste cuvinte arată dragostea și credința sa față de Dumnezeu, căci nu a stat pe gânduri, ci L-a ales pe Dumnezeu, refuzând, asemenea Mântuitorului, ispita demonică de a se închina vrăjmașului și de a se lepăda de El, pentru a rămâne alături de fiu și de noră. Fiul ei, Vladislav, i-a spus că trebuie să se despartă, cerându-i să plece: „Du-te unde vrei!", deoarece din cauza ei își vor pierde pâinea, ambii fiind ingineri.

Cu această mare povară, a mers la Sfânta Mitropolie și, cu lacrimi amare, s-a rugat Maicii Domnului și Sfintei Parascheva să nu o lase și să o ajute în această durere imensă. După puțină vreme, a primit o scrisoare de la un unchi din Arad, care o ruga insistent să meargă la ei. Ea a mers din nou la Mitropolie și a mulțumit Domnului, Maicii Sale și Sfintei Parascheva pentru această minune, iar după ce a primit binecuvântare, a plecat la drum. Aflată la Arad și trebuind să facă mai multe munci grele, a avut un vis în care Sfânta Parascheva i-a zis: „Nu te îngrijora, eu voi fi cu tine!", și așa a fost, căci a primit ajutor nesperat în activitățile pe care le făcea. Tot acolo a mai trăit o minune săvârșită de Sfântul Dimitrie Basarabov. Spune ea: „Într-o zi a început să mă doară mâna stângă, dar așa de tare, că nu puteam lucra nimic. N-am spus unchilor mei nimic,

dar mereu mă rugam Maicii Domnului să-mi vindece mâna, ca să pot lucra, să-i pot ajuta pe bătrâni și să nu mănânc pâinea degeaba. Într-o noapte, simt că cineva îmi mângâie mâna bolnavă. M-am speriat și am întrebat cine este; am primit răspuns: «Eu sunt Sfântul Dumitru din București». Nici astăzi nu mă mai doare mâna aceea. Într-adevăr, eu îl cinstesc foarte mult pe Sfântul Dimitrie Basarabov". După patru luni s-a întors la Iași, unde nu avea „nici casă, nici masă". Într-o dimineață, venind la ora 6 la Mitropolie, diaconul Laurențiu, care era și paracliser, a rugat-o să-l ajute la treabă. A primit aceasta cu mare bucurie, considerând o cinste să facă curățenie și să șteargă sfintele icoane. Pe toate le făcea voluntar, din dragoste, fără să fie plătită. Părinții de la catedrală și maicile au primit-o cu bucurie, iar ea era foarte mulțumită că se afla în fiecare zi în casa Domnului și se mângâia cu slujbele frumoase, având simțământul că este de folos bisericii și socotind aceasta drept o minune a Sfintei Parascheva. Duminica și în sărbători mergea la biserica Frumoasa, unde își plângea cu durere greutățile și lipsurile. Aici a făcut cunoștință cu o tânără care venea regulat la biserică și care a observat că mama Blandina plângea cu multă durere. Întrebând-o ce necaz are și aflându-i povestea, a invitat-o să vină la ea acasă. Este vorba despre doamna Elena, mama părintelui Mircea Stoleriu. Deși locuia împreună cu familia în condiții modeste, au primit-o cu drag. Mai târziu, s-au mutat cu toții într-un apartament la bloc, unde condițiile erau mai bune.

Un alt moment din viața mamei Blandina a fost acela când fiul ei a căutat-o să își ceară iertare pentru gestul pe care îl făcuse, căci Dumnezeu îl pedepsise aspru. La o lună după ce au dat-o afară din casă, el a fost nevoit să demisioneze de la instituția în care lucra. Vladislav i-a spus: „Am văzut că Dumnezeu pe tine te apără, iar pe mine mă pedepsește". Mama Blandina i-a promis că se va ruga ca Dumnezeu să-l ierte pentru nedreptatea pe care i-o făcuse și să-l ajute să-și găsească de lucru. La zece zile după acest moment, Vladislav a venit din nou la mama sa și i-a mulțumit, întrucât fusese reîncadrat în același post din care își dăduse demisia, forțat fiind de împrejurări. Ea s-a rugat și pentru nora sa, care nu o suporta, ca să nu se despartă de fiul ei, mai ales că aceasta lucra la Galați, iar el făcea naveta la Iași. Nu după multă vreme, ea s-a mutat cu serviciul la Iași. Din relatările părintelui Mircea Stoleriu, aceasta stătea tot în casa lor atunci când venea la Iași, în camera mamei Blandina, care mergea să doarmă în bucătărie. Deși fiul și nora au reușit să se stabilizeze financiar, mama Blandina a rămas în casa familiei părintelui Stoleriu. Rugăciunile ei le-au adus o fiică pe nume Irina, care, după multe încercări, a fost botezată, cu toate că mama pruncului se împotrivise inițial. Din relatările mamei Blandina reiese că fiul ei s-a vindecat de o boală grea cu ajutorul Sfintei Parascheva. Chiar medicii care l-au tratat i-au spus: „Domnule inginer, ai pe cineva care se roagă lui Dumnezeu pentru matale!" El a răspuns: „Da, o am pe mama". Ei au spus: „Nici nu ne mirăm, numai rugăciunile unei mame pot face astfel de minuni". În anul 1969, mama Blandina s-a îmbolnăvit de cancer, iar medicii i-au făcut mai multe operații. Cu ajutorul Sfintei Parascheva, s-a vindecat și a reușit apoi să-și reia rânduiala la catedrală. Și-ar fi dorit să moară de cancer, căci, spunea ea, „moartea de cancer e moarte martirică pentru cine poate să îndure durerile". Apoi a adăugat: „Nu știu de ce, de data aceasta nu m-a ascultat Dumnezeu, că I-am cerut să mor de cancer!"

Nu după multă vreme, la 24 mai 1971, mama Blandina a trecut la Domnul, fiind înmormântată în Cimitirul Eternitatea din Iași, în mormântul familiei Stoleriu. Avea dorința să moară între Sfintele Paști și Înălțare, pentru a i se cânta „Hristos a înviat!". Și Dumnezeu a rânduit să fie așa, căci la data de 26 mai 1971 era Înălțarea Domnului.

Din scurta prezentare a vieții mamei Blandina, bazată pe volumul *Suferințele mamei Blondina – o martiră a Siberiei*, se poate constata tocmai tăria credinței acestei femei care a pătimit atât de multe și care, cu suișurile și coborâșurile specifice creșterii duhovnicești, a arătat o statornicie de neclintit și o îndrăzneală sfântă în cele ale lui Dumnezeu. Sămânța cea bună, sădită de părinții ei încă din fragedă pruncie, a crescut și a rodit frumos în sufletul și în viața mamei Blandina. Bogăția și sărăcia, liniștea și tulburarea, ușorul și greul, nădejdea și deznădejdea, dragostea și suferința, iertarea și rugăciunea au împletit o cunună strălucitoare cu care s-a împodobit mama Blandina. Întreaga pildă a vieții sale constituie un izvor de inspirație pentru toți cei care au cunoscut-o sau doresc să o cunoască.

Era gata mereu să ajute, să facă fapte bune și să se îngrijească de cei aflați în nevoie. Participa la hramurile bisericilor din Iași și, ajutată fiind de un grup de prietene, se ostenea în pregătirea celor necesare pentru buna desfășurare a sărbătorii. Oricând era nevoie de ajutor, ele făceau tot ce le stătea în putință. Nu lăsa nimic neîmplinit. Deși atentă să nu supere pe nimeni, se străduia să-i convingă pe preoți să împlinească o

anumită lucrare care trebuia făcută. Preasfințitul Irineu numea acest grup de femei „ceata mamei Blandina”.

La înmormântarea mamei Blandina au participat foarte mulți preoți, aproape toți cei care slujeau în Iași. De asemenea, o mulțime mare de oameni a venit să o petreacă și să se roage pentru sufletul ei, încât nu doar că nu au încăput în biserica Nicoriță – unde a avut loc slujba de înmormântare –, ci și pe o distanță de câteva sute de metri de jur-împrejur, strada era plină de oameni. La înmormântare a participat și fiul ei, Vladislav, care a spus: „Atâta lume a prețuit-o și a iubit-o, și eu n-am știut să o prețuiesc! [...] Îmi dau seama că n-am cunoscut-o pe mama – am avut o mamă sfântă”.

La predică au vorbit foarte mulți preoți despre ceea ce ea ascunsese până atunci: credința, dragostea, rugăciunea și faptele bune. Din mărturia doamnei Elena Rambă, soția părintelui Gheorghe Rambă din Bogata de Sus, care a slujit apoi în mai multe parohii din Ardeal, reținem smerenia mamei Blandina, care nu și-a împărtășit aproape nimănui istoria vieții. Când părintele Gheorghe a rostit un cuvânt la înmormântarea mamei Blandina, toată biserica era cu ochii în lacrimi, suspinând, căci nu știau cu adevărat câte a pătimit ea.

O maică de la pangarul Mitropoliei, căreia mama Blandina i-a dat să îi citească memoriile și care o necăjea constant, după ce le-a citit a spus: „De asta nu comentai și nu ziceai nimic, că erai muceniță!” Pe când aceasta trăia, mama Blandina și doamna preoteasă Elena au făcut mai multe pelerinaje împreună, ajungând și la Sihăstria. Acolo, mama Blandina, văzându-l pe părintele Ioanichie Bălan, pe atunci foarte tânăr, i-a spus doamnei Elena: „Uită-te la băiatul ăla, o să ajungă departe” – și așa a și fost. Deși băiatul mamei Blandina, Vladislav, a făcut-o să sufere foarte mult, dragostea de mamă și credința că acesta se va întoarce la calea cea dreaptă au făcut-o să se roage necontenit pentru el. Înainte de moarte, mama Blandina i-a transmis doamnei Elena câteva cuvinte pentru fiul ei: „Să nu-L uite pe Dumnezeu niciodată și să-și crească fiica – pe Irina – în frică și credință de Dumnezeu”.

La înmormântare, în hohote de plâns, fiul ei a făgăduit, ridicând ochii spre cer: „Am să am grijă și am să-i ascult cuvintele!” După moartea mamei Blandina, doamna preoteasă Elena a avut mai multe vise despre aceasta. Într-unul dintre ele, l-a visat pe duhovnicul ei, părintele Vasile Gladeon, trecut la Domnul, un părinte îmbunătățit, căruia i-a cerut un sfat duhovnicesc și pe care l-a întrebat dacă a întâlnit-o pe tanti Blandina. El i-a spus: „O [...], ea este mult mai în față [...]!” Altă

dată, a visat-o pe mama Blandina purtând un șorț cu multe pâini, pe care i le-a dat doamnei Elena ca să aibă, să le fie și lor casa plină. Într-un alt vis, i-a apărut o prietenă care murise în 2010 și care se afla, parcă, la malul unei mări. La un moment dat, a văzut-o pe tanti Blandina venind și, fără să îi spună ceva, a luat-o pe acea femeie pe deasupra apelor și a plecat.

O mărturie despre credința mamei Blandina am primit și de la maica Maria de la Mănăstirea Galata. Deși nu a cunoscut-o îndeaproape, s-au întâlnit la Catedrala Mitropolitană. Despre mama Blandina, maica Maria ne-a spus că era foarte credincioasă, căci doar femeile cu o credință puternică ajutau la Mitropolie.

Într-o întâlnire cu o cunoștință de-a ei, care i-a spus: „Tu, Blandina, ar trebui să ții puțin la prestanța ta [...], chiar ai ajuns să speli pe jos în biserică?”, aceasta, cu multă durere pentru doamna care îi adresase această întrebare, i-a răspuns: „Nu mă rușinez niciodată să spăl picioarele Mântuitorului!” O altă cunoștință a întrebat-o de ce se duce atât de dimineață la biserică. Ea i-a răspuns: „Cum să nu mă duc, când Dumnezeu îmi

dă așa mare binecuvântare? Dacă ai ști ce miresme îmi dă Dumnezeu atunci când se deschide ușa bisericii! Un miros atât de dulce și de neasemuit cu nimic din lume [...]". Putem mărturisi despre mama Blandina, fără să greșim, că a păstrat mereu în suflet cuvintele Sfintelor Scripturi și le-a împlinit, pe cât i-a stat în putință, fără să se rușineze vreo clipă de credința ei.

Ortodoxia credinței mamei Blandina este validată de ortopraxie – adică de atitudini și fapte spre slava lui Dumnezeu și ajutorarea semenilor. Ea este un simbol al suferinței românilor deportați și al rezistenței prin credință. Deși nu a murit ca un martir din vremurile de altădată (ucis pentru credință), viața ei a fost un adevărat martiriu. A fost deportată în Siberia, unde a îndurat frigul, foamea, umilințele și munca forțată, dar nu și-a pierdut credința, ci, dimpotrivă, s-a întărit în rugăciune. Deși a fost persecutată, nu a nutrit resentimente față de torționari. Și-a trăit viața în smerenie, rugându-se pentru toți, inclusiv pentru cei care au chinuit-o. După eliberare, Blandina Gobjilă a trăit în mare modestie, dedicându-se Bisericii. Era prezentă zilnic la slujbe, făcea curățenie în biserică și își petrecea viața în rugăciune. Prezența mulțimii mari de oameni la înmormântarea ei arată cât de iubită și apreciată era în comunitate. ■

[1] Text preluat din volumul: Pr. dr. Bogdan-Vlăduț BRÎNZĂ, *Sfânta Mărturisitoare Blandina de la Iași*, Ed. Doxologia, Iași, 2026, pp. 17-44.

Viața Sfintei Olimpiada din Farcașa[1]

Sfânta Olimpiada Tănase s-a născut pe 8 septembrie 1880, ora 10, așa cum reiese din *Registru pentru născuți, căsătoriți și decedați*, păstrat la Arhivele Naționale Piatra-Neamț, în satul Farcașa, județul Suceava, actualmente județul Neamț, din părinții Grigorie a Saftei, în vârstă de 42 de ani, și Sultana Grigorie a Saftei, în vârstă de 36 de ani, ambii muncitori [...].

Date din biografia Sfintei Olimpiada Tănase mai aflăm tot din Arhivele Statului Piatra-Neamț, unde se păstrează declarația de căsătorie a acesteia, prin care se arată că s-a căsătorit cu Ion Pintilie Tănase, la 31 ianuarie 1903 [...].

Olimpiada Tănase apare în documente înregistrată cu mai multe variante de nume sau chiar cu mai multe nume, după cum vom vedea în exemplele găsite prin arhive, iar în sat, așa cum ne-au relatat persoane care au cunoscut-o, era numită Nica, „moșica Nica", „Nica lui Ion Tanasă", după numele soțului, sau „Nica a Sultanei", după numele mamei. De asemenea, inclusiv numele „Tănase" apare scris în documente sub diferite forme, precum „Tanasă", „Tanase" sau „Tănasă", în funcție de percepția celor care au redactat respectivul act, însă noi optăm pentru varianta clasică, „Tănase", atunci când nu citâm din documente.

Mergând mai departe, alte date despre biografia sfintei, păstrate în arhive, exceptând actele de deces, nu știm, dar din mărturia persoanelor care au cunoscut-o am mai aflat că aceasta a avut opt copii. Astfel, nepoata Genoveva și Victoria Ionel, cea care a fost vecina Olimpiadei din anul 1954 și până la moartea ei, ne spun numele celor șase fete și ale celor doi băieți: Glichira/Glicheria, fata cea mai mare, Ioana (mama Genovevei), Parascheva, Raveica, Marița și Maria – cele două fiind gemene –, iar băieții au fost Dumitru, mort pe front la Cotul Donului, în cel de-al Doilea Război Mondial, și Petrea, penultimul copil al familiei, viitorul părinte Petroniu de la Muntele Athos.

De la cele două persoane intervievate de noi, care au cunoscut-o pe Olimpiada – Victoria Ionel, în vârstă de 89 de ani, și Eugenia Andreescu, în vârstă de 90 ani – aflăm că fiica cea mai mare, Glicheria, a fost bucătăreasă la o cantină, dar și cea care a stat mereu cu mama ei, fără a se căsători. Din cauza vieții grele, fetele erau nevoite să lucreze pe la oamenii din sat pentru a-și asigura cele necesare traiului. Inclusiv părintele Petroniu, după izgonirea lui din Mănăstirea Slatina, în urma *Decretului 410 din anul 1959*, a fost nevoit o perioadă să lucreze la Broșteni la un canton silvic, fiind luat acolo de un cumnat al său, unde măsura lemnele. Cu toate acestea, traiul greu nu a împiedicat copiii să învețe și să-și facă un bun rost în viață; Parascheva a fost inginer chimist la Cernavodă, o altă fiică a fost asistentă de ginecologie, iar părintele Petroniu, bine cunoscut pentru personalitatea, erudiția, dar și pentru sfințenia sa, a fost stareț al Schitului Prodromu din Muntele Athos, după ce a viețuit mai mulți ani în mai multe mănăstiri din România [...].

Despre aspectul fizic știm de la nepoata Genoveva Schllic că Sfânta Olimpiada sau Bătrâna, după cum o mai numește aceasta, „era o femeie

puternică, robustă, muncitoare", iar de la celelalte două femei intervievate aflăm că sfânta era de statură mijlocie, voinică, blondă și frumoasă. Vestimentația ei, după cum ne spune aceeași nepoată, era confecționată din cânepă și in, țesute în casă: catrință, fustă neagră și opinci făcute de ea. Purta batic negru sau casâncă în zilele de duminică. Și tot de la ea mai aflăm că Olimpiada era o femeie harnică și o gospodină pe măsură; muncea pământul, cultiva cânepă și in și creștea vite. Nu lipsea din curtea ei niciodată o vacă de lapte. Prețuia pământul, pe care-l în- grijea cu toată dragostea, și avea tot ce îi trebuia în casă de pe propriul pământ. Cultiva și flori printre legume, care erau foarte frumoase.

Același lucru ne spune și părintele Petroniu despre mama sa, cel care afirmă că era o bună mamă, crescându-și copiii cu frica de Dumnezeu, dar și o gospodină la fel de bună, ocupându-se nu doar de cele casnice și gospodărești, ci și de treburile agricole. Mai știm, din aceeași sursă, că făcea opinci din piele de porc, pe care o procura în Postul Crăciunului de la săteni. Făcea mâncare foarte bună: sarmale cu legume și crupe, iar la zile mari, de sărbătoare, le făcea cu carne și jumări. Sâmbăta făcea alivenci și răsplătea nepoții cu biscuiți și cu zahăr cubic, pentru că îi aduceau apă de la izvor. Tot de la doamna Genoveva mai aflăm și un lucru inedit: Sfânta Olimpiada se mai ocupa și cu moșitul copiilor, fiind numită „moașa satului", „moșica" sau „Nica", de aici trăgându-se și apelativul Nica, despre care am amintit mai sus. Spre finalul vieții i s-au diminuat auzul și vederea și a avut probleme cu picioarele, care erau umflate și au supurat la un moment dat, motiv pentru care mergea sprijinindu-se de un baston, suferind mult; avea gută. [...]

Alte detalii de natură biografică nu mai deținem, dar mai știm că Sfânta Olimpiada a încetat din viață în anul 1967, la 4 iulie, după cum reiese din *Registrul de Stare Civilă pentru Decedați*, din Arhiva Primăriei Comunei Farcașa, așa cum ne informează și fiul acesteia, părintele Petroniu Tănase. Însă, conform mitricelor păstrate în arhiva Parohiei „Sfântul Nicolae" Farcașa, sfânta a trecut la cele veșnice la 6 iulie 1967, în vârstă de 87 de ani, fiind pensionară. Data de 6 iulie este, cel mai probabil, ziua înmormântării. Cauza decesului, conform Circumscripției Sanitare Farcașa, a fost insuficiența cardiorespiratorie, diagnostic general pentru astfel de situații. Tot din acest document aflăm că fiica Glicheria a fost cea care a declarat decesul. Mai adăugăm că Ion, soțul Olimpiadei, a încetat din viață la 1 august 1942, fiind „răcit la cap" și internat la Spitalul Socola din Iași, acolo unde a și fost înmormântat, conform celor spuse de nepoata Genoveva și de Eugenia Andreescu. Din păcate, alte informații de natură biografică despre Sfânta Olimpiada Tănase nu există, lucru cauzat de lipsa documentelor sau a informațiilor orale, aspecte care caracterizează pe deplin viața omului simplu de la țară, ale cărui urme sunt, de cele mai multe ori, condamnate uitării odată cu trecerea timpului și cu dispariția celor care l-au cunoscut [...].

Cea mai importantă parte a vieții unui sfânt este cea care relatează despre sfințenia vieții sale, despre faptele și despre efectul și ecoul acestora asupra posterității. Cât despre Sfânta Olimpiada Tănase, așa cum am observat deja, informațiile sunt puține, dar suficiente pentru înțelegerea dimensiunii personalității și sfințeniei ei. De aceea, ne vom concentra atenția asupra duhovniciei și sfințeniei Olimpiadei, având ca principală sursă de informare profilul ei de sfânt, conturat de părintele Petroniu, cel care nu doar că a cunoscut-o îndeaproape, ca fiu, ci a și știut să surprindă caracteristicile ei spirituale, simțind parcă faptul că va fi nevoie de aceste mărturii mai târziu, nu fără motiv incluzând-o în lucrarea sa *Icoane smerite din Sfânta Ortodoxie românească*, alături de alte persoane cu viață îmbunătățită, unii dintre ei deja trecuți

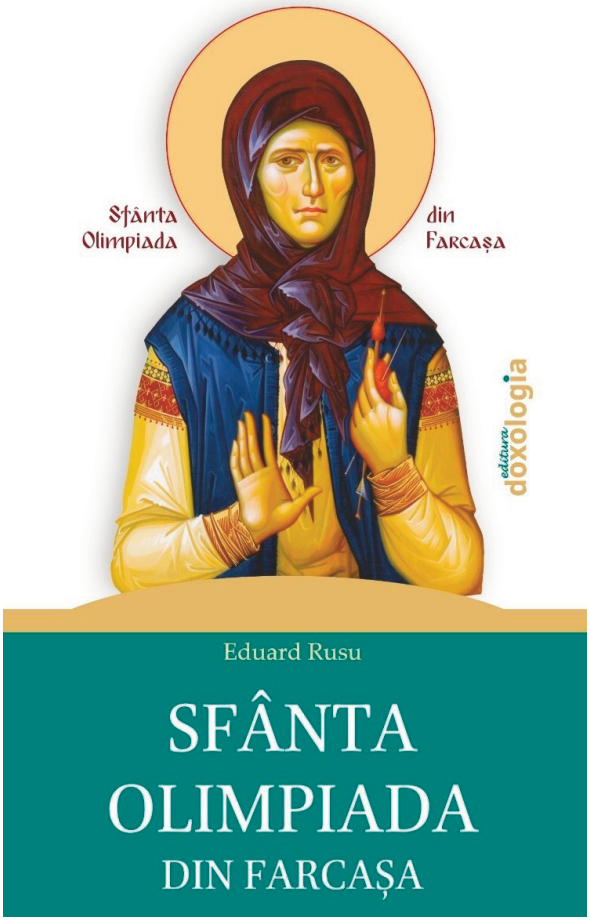
în rândul sfinților. Desigur, puținele pagini dedicate mamei sale în cartea părintelui Petroniu, unde radiografiază profilul spiritual al acesteia, surprinzând principalele lui coordonate, conțin și informații dublate de persoanele intervievate, care întăresc și contribuie la creionarea, atât cât se poate, a laturii morale, spirituale și duhovnicești a Sfintei Olimpiada.

Despre Sfânta Olimpiada Tănase aflăm că a fost foarte credincioasă și evlavioasă, ținând cu religiozitate toate sărbătorile de peste an, mai mari și mai mici, toate posturile și toate pomenirile, conform spuselor părintelui Petroniu. Aceleași lucruri afirmă și nepoata Genoveva, Victoria Ionel și Eugenia Andreescu, cele care spun că mergea la biserică, uneori cu nepoții de mână, că era credincioasă, că postea și că era „o femeie foarte cumsecade și bună la suflet" (Victoria Ionel). Odată, i-a spus vecinei Victoria, fără ca aceasta să mai țină minte și motivul exact: „Duminica să dați ceva de pomană", iar altă dată i-a spus aceleiași persoane ca lunea să citească acatistul Sfinților Arhangheli și să dea de pomană pentru „cumpene și primejdii în casă". Din toate aceste mărturii înțelegem că Sfânta Olimpiada nu doar că oferea, prin propria-i persoană și conduită, un excelent exemplu de creștin autentic, ci le oferea și celor din jur sfaturi cucernice și folositoare pentru o viață duhovnicească. Sfânta Olimpiada era și o persoană foarte milostivă, fapt relevat și de părintele Petroniu, care ne spune că „milostenia îi era grija de căpetenie. Pe străini îi chema de pe drum, îi ospăta și-i odihnea. Niciun sărac nu pleca cu mâna goală. [...] În fiecare sâmbătă de dimineață dădea de pomană pentru cei adormiți: un blid cu lapte sau cu mâncare, o cofă de apă duse unei vecine". [...]

Lumea nu venea la ea doar pentru că făcea prescuri pentru biserică, ci și pentru a căuta alinare sau un sfat bun, așa cum ne spune Victoria Ionel, cea care mergea să se destăinuie, vorbind cu ea și cu fiica acesteia, Glicheria: „M-am îndemnat mult cu ea, mai ales cu Glichira". Făcând această afirmație, doamna Victoria a izbucnit în plâns, amintindu-și de momentele grele ale vieții ei, dar și de sprijinul găsit la Sfânta Olimpiada și, mai ales, la fiica acesteia, deoarece, după trecerea la cele veșnice a Olimpiadei, Victoria și Glicheria au rămas vecine pentru încă mult timp. Cea dintâi a fost inclusiv martoră a suferințelor din ultimele zile de viață ale Glicheriei. Aceeași vecină ne mai spune că Sfânta Olimpiada stătea mult timp singură atunci când fiica Glicheria, care a locuit împreună cu mama sa, pleca la serviciu.

Sfânta Olimpiada respecta cu religiozitate sărbătorile, după cum am menționat deja, pregătind mereu, cu o zi înainte, mâncarea pentru ziua de sărbătoare. Când suna clopotul pentru vecernie, înceta orice activitate casnică sau gospodărească, așteptând sărbătoarea. Întreaga familie mergea la biserică, cerându-și unul altuia iertare, obicei pe care îl respectau și în relația cu vecinii. Postea trei zile pe săptămână, iar posturile de peste an erau ținute cu sfințenie de toată familia, inclusiv de copii, chiar și în caz de boală. Evlavia și dragostea ei pentru ajutorarea aproapelui transpar și dintr-o întâmplare petrecută în Joia Mare, relatată de părintele Petroniu. Acesta a întrebat-o unde fusese de dimineață, iar răspunsul primit este cât se poate de grăitor. Sfânta Olimpiada fusese la o vecină bolnavă să-i ducă un dar și să-i spele picioarele, în amintirea gestului Mântuitorului, zicând: „Domnul Hristos să spele picioarele ucenicilor, și eu să nu fac nimic pentru El? Am făcut și eu măcar atât, am spălat picioarele Marioarei lui Gavril, care zace în pat, și i-am tras o pereche de colțuni noi în picioare". Vedem cât de mare este această dovadă de smerenie și de dragoste față de aproapele aflat în suferință, dar mai ales față de Hristos, modelul pe care l-a urmat. Apoi, mai aflăm că, în Vinerea Mare, a stat toată ziua cu ochii înlăcrimați, spunând că îi vine să plângă și să răcnească de durere la gândul celor îndurate de Hristos pentru noi, iar în Sâmbăta Mare a spus despre păștile și cozonacii pe care i-a făcut că „nu pentru mâncat le-am făcut așa de frumoase, că nici nu-mi vine să mă ating de ele, ci pentru că așa-i de mândră fața Domnului Hristos la Paști".

Este greu de redat în cuvinte dragostea profundă, autentică și simplă a sfintei, care se desprinde din aceste relatări. Dacă privim cu atenție, aparent simplele fapte și cuvinte sunt, în realitate, dovada unei credințe pure și statornice. Chiar dacă trăia în lume, între oameni, ea trăia, de fapt, în Hristos, iar cele ce o înconjurau nu erau decât noi mijloace și posibilități de a-și spori iubirea față de Dumnezeu și de a înainta în credință. Pare că nu avea nevoie de nimic material pentru ea, cele spirituale și lăuntrice fiindu-i suficiente pentru viața pe care o ducea. Părintele Petroniu ne mai povestește că, în sat, exista obiceiul ca la biserică, femeile mai tinere să sărute mâna celor mai în vârstă și să le dea și un ban, iar Sfânta Olimpiada i-a spus că „niciodată n-am cheltuit pentru mine acești bani, ci cumpăr cu ei lumânări și le aprind la Maica Domnului, iar acasă fac câte zece mătănii de fiecare franc, pentru sănătatea cui mi i-a dat". Vedem și din acest exemplu atitudinea profund creștină a sfintei, deoarece nu doar că nu cheltuia pentru sine banii primiți, ci cumpăra lumânări pe care le aprindea Maicii Domnului, rugându-se și făcând

milostenie pentru sufletul celei care îi dăduse banii. Acest gest este unul nobil, dar el arată nu doar bunătatea Sfintei Olimpiada, ci și lepădarea de sine, renunțând la propriul bine pentru dragostea purtată Maicii Domnului și rugându-se totodată pentru sufletul persoanei care i-a oferit această „șansă".

Deși nu avea carte, Sfânta Olimpiada știa pe de rost Crezul, pasaje întregi din Sfânta Evanghelie și din Psalmi, precum și multe rugăciuni, tropare și stihiri, toate învățate la biserică. Se ruga mereu – ne spune același părinte –, iar când rămânea singură, se ducea repede în fața icoanelor, făcând cruci și metanii. Se ruga rostind cu căldură și apăsat numele lui Iisus și al Maicii Sale, cu încredere și nădejde în ajutorul lui Dumnezeu. Conștientă de efemeritatea omului pe pământ, s-a pregătit din timp pentru trecerea din lumea aceasta, cu cele necesare, dând de pomană toate celelalte lucruri pe care le mai avea, puține de altfel, care îi erau de prisos. Apoi, când se apropia de obștescul sfârșit, i-a cerut Glicheriei: „Să chemi pe părintele Ionică să mă spovedească și să mă împărtășească". A postit cele trei zile ale Postului Sfinților Apostoli, s-a spovedit și s-a împărtășit, iar la un moment dat i-a spus Glicheriei: „Adă fuga tulpanul să mă îmbrobodesc, că, uite, vin pe cărare trei femei în alb", dar pe care fiica, încercând să le vadă, nu putea. Sfânta Olimpiada mai adaugă: „Lasă, că au treabă cu mine". După momentul împărtășaniei s-a luminat la față, nu a mai mâncat, ci a băut doar apă, deoarece avea arșiță, apoi a devenit veselă ca de obicei și a început să intoneze cântările bisericești pe care le știa, rugându-se Mântuitorului și Maicii Domnului: „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă pe mine, păcătoasa; Maica Domnului, miluiește-mă pe mine, păcătoasa; Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă certi"; zicea „Cuvine-se cu adevărat", Psalmul 50 și repeta mereu: „Primește, Doamne, pe toți care vin la Tine și mă primește și pe mine!", ne mai informează părintele Petroniu. Tot el mai adaugă: „În ultima zi, luni, și noaptea spre marți n-a mai dormit deloc, ci s-a rugat mereu în șoaptă. Apoi i-a spus Glicheriei: «Să-mi faci pomenire frumoasă, cu colivă, cu prescuri, cu flori și busuioc [...]. Să dai părintelui dezlegarea cea albă, ca să o aibă amintire de la Mama lui [...]». Marți dimineața (4 iulie), când de după deal primele raze de soare luminau fereastra căsuței, a cerut Glicheriei lumânarea, martor fiind și nepoata Genoveva, a deschis ochii și a șoptit: «Iartă-mă», apoi s-a întors pe o parte și a adormit ca în somn [...]. Sufletul îi zburase din vasul de lut atât de chinuit de dureri și de necazuri. Fața îi era liniștită și un zâmbet îi încremenise pe buze [...]".

Motivul pentru care am ales să redăm întregul fragment referitor la ultimele clipe din viața Sfintei Olimpiada, relatate de însuși fiul său, este acela că aceste rânduri vorbesc de la sine și nu au nevoie de prea multe adăugiri. Este limpede că Olimpiada a trecut din viața aceasta deplin împăcată cu Dumnezeu, ca un creștin autentic, lăsând în urmă amintirea sa plăcută, faptele bune și un zâmbet. Nu credem că este nevoie de o dovadă mai grăitoare sau de cuvinte lămuritoare ca să înțelegem cine a fost Olimpiada Tănase și ce viață a avut, deoarece faptele vorbesc de la sine. Deși există puține dovezi, din cele expuse aici considerăm că informațiile sunt suficiente pentru a înțelege cine a fost omul și sfântul, ambele ipostaze fiind întruchipate de cea care a fost mama, gospodina și „femeia bună la suflet" – Nica a lui Ion Tănase, după cum o cunoșteau contemporanii săi, și care a devenit Sfânta Olimpiada Tănase, exemplu de simplitate și de credință profundă și autentică, ambele ipostaze servindu-ne astăzi ca model. ■

[1] Text preluat din volumul: Eduard RUSU, *Sfânta Olimpiada din Farcașa*, Ed. Doxologia, Iași, 2026, pp. 17-46.

Slujiri arhierești în Arhiepiscopia Iașilor

În perioada 1 mai – 30 iunie 2026 a fost săvârșită Sfânta Liturghie la următoarele unități de cult de pe cuprinsul Arhiepiscopiei Iașilor:

◆ În Duminica a IV-a după Paști, 3 mai 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie la biserica Parohiei „Sfinții Apostoli Petru și Pavel" Slobozia, com. Voinești, Protopopiatul Iași III. După Axion, dl Ștefan Vasile Ursu a fost hirotonit diacon, pe seama Parohiei „Sfinții Apostoli Petru și Pavel" Pietriș, com. Dolhești, Protopopiatul Iași II.

◆ Vineri, 8 mai 2026, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Vlădiceni.

◆ Marți, 12 mai 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Ioanichie, Mitropolitul Muntenegrului și Litoralului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Ostrog din Muntenegru.

◆ Praznicul Înălțării Mântuitorului Iisus Hristos a adunat, cu prilejul hramului istoric al Mănăstirii Neamț, mii de credincioși din întreaga țară. Sărbătoarea a început la data de 20 mai 2026, cu Slujba Privegherii, și a continuat a doua zi, 21 mai, cu Sfânta Liturghie, care a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, și cu Preasfințitul Părinte Teofil Trotușanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

◆ Tot în aceeași zi, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia „Sf. Împ. Constantin și Elena" Fetești, com. Scobinți, Protopopiatul Hârlău. La final, pentru efortul depus la înfrumusețarea sfântului lăcaș, părintele paroh Gheorghe Tincu a fost hirotesit iconom stavrofor.

◆ În Duminica a VIII-a după Paști, 31 mai 2026, de marele praznic al Pogorârii Duhului Sfânt, numit și Cincizecimea sau Rusaliile, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu Preasfințitul Părinte Damaskinos Olkinuora, Episcop de Haapsalu (Estonia), a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba Vecerniei plecării genunchilor la Catedrala Mitropolitană din Iași. După Axion, dl Ștefan Cojocariu ▶

a fost hirotonit diacon. La final, după ce ierarhii au citit cele șapte rugăciuni speciale, cei prezenți au primit ramuri binecuvântate de tei, în amintirea momentului Cincizecimii.

◆ Tot în aceeași zi, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba Vecerniei plecării genunchilor la Mănăstirea Dagâța.

◆ Luni, 1 iunie 2026, de sărbătoarea Sfintei Treimi, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Balș.

◆ Tot în aceeași zi, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a fost prezent în mijlocul credincioșilor din Parohia „Sfânta Treime" Pădureni, com. Grajduri, Protopopiatul Iași III. Ierarhul a săvârșit Sfânta Liturghie, slujba de resfințire a bisericii și de binecuvântare a noii picturi. La final, pentru efortul depus la înfrumusețarea lăcașului de cult, părintele paroh Emilian Donisanu a fost hirotesit iconom stavrofor.

◆ Marți, 2 iunie 2026, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la biserica Mănăstirii Durău. După Vohodul Mare, diaconul Ștefan Cojocariu a fost hirotonit preot.

◆ Sâmbătă, 6 iunie 2026, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba de târnosire a bisericii din Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil" Fântânele, com. Fântânele, Protopopiatul Hârlău. La final, pentru munca depusă la înfrumusețarea sfântului lăcaș, părintele paroh Alexandru Mihai Tacu a fost hirotesit iconom stavrofor.

◆ În Duminica întâi după Rusalii, numită și „Duminica Tuturor Sfinților", 7 iunie 2026, credincioșii din Parohia „Sfântul Ierarh Nicolae" Chiperești, com. Țuțora, Protopopiatul Iași II, au participat la sfintele slujbe săvârșite de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. Cu acest prilej, ierarhul a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba de târnosire a Bisericii. La final, pentru munca depusă la construirea sfântului lăcaș, părintele paroh Ioan Bădiliță a primit Crucea „Sfântul Ierarh Dosoftei".

◆ Tot în aceeași zi, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul,

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Almaș.

◆ În Duminica a II-a după Rusalii, numită și „Duminica Tuturor Sfinților Români”, 14 iunie 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie la Schitul Cerebuc.

◆ Tot în aceeași zi, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Bucium.

◆ În Duminica a III-a după Rusalii, a Sfinților Athoniți, 21 iunie 2026, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba de târnosire a paraclisului Parohiei „Buna-Vestire” Popești, Protopopiatul Ceahlău. La final, pentru munca depusă la construirea sfântului lăcaș, părintele paroh Vasile Arsene a primit Crucea „Sfântul Ierarh Dosoftei”.

◆ Miercuri, 24 iunie 2026, de sărbătoarea Nașterii Sfântului Proroc Ioan Botezătorul, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Ioan Domnesc” din Piatra-Neamț.

◆ În Duminica a IV-a după Rusalii, 28 iunie 2026, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena” Poiana Mărului, Protopopiatul Hârlău.

◆ De sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, 29 iunie 2026, la Mănăstirea Cetățuia a fost săvârșită Sfânta Liturghie de către Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. ■

Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul (1972-2026) a trecut la Domnul

PREASFINȚITUL Părinte Emilian Crișanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului, s-a născut la 12 februarie 1972, în localitatea Berezeni, județul Vaslui, primind la Botez numele Vlad.

A urmat cursurile Seminarului Teologic „Veniamin Costachi” de la Mănăstirea Neamț (1990-1995), continuându-și studiile la Facultatea de Litere și Teologie a Universității „Ovidius” din Constanța.

În anul 2003 a început studiile doctorale la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași, în domeniul Istoriei Bisericii Ortodoxe Române. Teza de doctorat, intitulată *Mitropolia Moldovei și Sucevei: Arhiepiscopia Iașilor în prima jumătate a secolului al XX-lea (1900-1948)*, a fost elaborată sub îndrumarea acad. prof. univ. dr. Emilian Popescu. În luna ianuarie 2009 i-a fost conferit titlul de Doctor în Teologie.

Pregătirea sa teologică și culturală a fost completată prin stagii de perfecționare în limba engleză și prin programe de studii și formare teologică desfășurate în Cehia și Marea Britanie.

În cadrul Arhiepiscopiei Iașilor a îndeplinit mai multe responsabilități administrative, liturgice și pastorale: mare eclesiarh al Mănăstirii Neamț, consilier cultural, preot spiritual al Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași, președinte al Consistoriului monahal și exarh al mănăstirilor din județul Iași.

La 29 octombrie 2009, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a ales Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului, cu titulatura Lovișteanul. Hirotonia întru arhiereu și instalarea au avut loc la 14 noiembrie 2009, la Catedrala Arhiepiscopală „Sfântul Nicolae” din Râmnicu Vâlcea.

La 4 iulie 2017 a fost ales Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului, cu titulatura Crișanul. Instalarea a avut loc la 16 iulie 2017, după săvârșirea Sfintei Liturghii la Catedrala „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul" din Arad.

După aproape 17 ani de slujire arhierească în cele două eparhii, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a trecut la cele veșnice vineri, 26 iunie 2026.

Marți, 30 iunie 2026, la Mănăstirea Neamț a fost săvârșită slujba înmormântării Preasfințitului Părinte Emilian Crișanul. Rânduiala a fost precedată de Sfânta Liturghie, săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu 12 ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române: Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului, Preasfințitul Părinte Antonie, Episcop de Bălți; Preasfințitul Părinte Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud, Preasfințitul Părinte Andrei, Episcopul Covasnei și Harghitei, Preasfințitul Părinte Paisie Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, și Preasfințitul Părinte Teofil Trotușanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. La slujbă au participat numeroși clerici și monahi, precum și rude, ucenici și credincioși.

Întrucât Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul a fost monah, slujba înmormântării a fost săvârșită potrivit rânduielii specifice călugărilor. Rugăciunile, cântările și stihirile acestei rânduieli pun în lumină pocăința, smerenia și nădejdea în Învierea lui Hristos.

La finalul slujbei, Preasfințitul Părinte Paisie Sinaitul a dat citire mesajului de condoleanțe transmis de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, intitulat „Un ierarh erudit, evlavios și harnic – Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul (1972-2026)". De asemenea, ierarhii prezenți au rostit cuvinte de omagiere, evocând personalitatea, pregătirea teologică și activitatea pastorală și administrativă a ierarhului.

Viața și slujirea Preasfințitului Părinte Emilian Crișanul rămân legate de Mănăstirea Neamț și de Arhiepiscopia Iașilor, unde s-a format și a îndeplinit importante responsabilități bisericești, precum și de eparhiile Râmnicului și Aradului, în care a slujit ca episcop-vicar. Prin întreaga sa activitate, și-a împlinit vocația monahală și arhierească, lăsând în urmă un bogat exemplu de slujire, studiu și dăruire pentru Biserică.

Dumnezeu să-l ierte, să-l odihnească în pace și să-l așeze împreună cu drepții în Împărăția Sa! ■

Canonizarea locală a Sfintei Mărturisitoare Blandina de la Iași

DUMINICĂ, 17 mai 2026, la Catedrala Mitropolitană din Iași, a avut loc proclamarea locală a canonizării Sfintei Mărturisitoare Blandina de la Iași, după săvârșirea Sfintei Liturghii.

Cunoscută pentru smerenia și dragostea sa față de Hristos și de aproapele, Sfânta Blandina a rămas în memoria credincioșilor drept cea care „nu se rușina niciodată să spele picioarele Domnului Hristos", atunci când îngrijea pardoseala Catedralei Mitropolitane.

La acest eveniment au participat numeroși ierarhi, preoți și diaconi, precum și mulțime de credincioși și pelerini, veniți de pe ambele maluri ale Prutului.

Originară din Basarabia, Sfânta Mărturisitoare Blandina a trecut prin ani grei de detenție și suferință în închisorile sovietice, mărturisindu-L pe Hristos cu statornicie vreme de 15 ani. După revenirea în România, în anul 1957, a continuat să slujească în smerenie, împlinind ascultări simple și transcriind acatiste.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu Preasfințitul Părinte Antonie, Episcop de Bălți, Preasfințitul Părinte Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud, Preasfințitul Părinte Macarie, Episcopul Ortodox Român al Europei de Nord, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, Preasfințitul Părinte Nectarie de Bogdania, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului, Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop-vicar

al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, și Preasfințitul Părinte Teofil Trotușanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. După săvârșirea Sfintei Liturghii, ▶

MISIUNE ȘI DREAPTĂ CREDINȚĂ

Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul a dat citire *Tomosului Sinodal al Bisericii Ortodoxe Române privind proclamarea canonizării Sfintei Mărturisitoare Blandina de la Iași*. În continuare, dl Răzvan Mihai Clipici, Consilier Patriarhal, a transmis mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, intitulat *Sfânta Mărturisitoare Blandina de la Iași, chip luminos de iubire și jertfă pentru Hristos*.

La finalul slujbei, clericii și credincioșii s-au închinat la icoana Sfintei Mărturisitoare Blandina și la racla cu sfintele sale moaște. ■

Deshumarea moaștelor Sfintei Olimpiada de la Farcașa

Luni, 18 mai 2026, la Cimitirul Parohiei „Sfântul Nicolae” din Farcașa, județul Neamț, a avut loc deshumarea moaștelor Sfintei Olimpiada de la Farcașa, mama Sfântului Cuvios Petroniu Tănase de la Schitul Prodromu din Sfântul Munte Athos, în cadrul unei rânduieli liturgice săvârșite de Preasfințitul Părinte Macarie, Episcopul Ortodox Român al Europei de Nord, împreună cu Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.

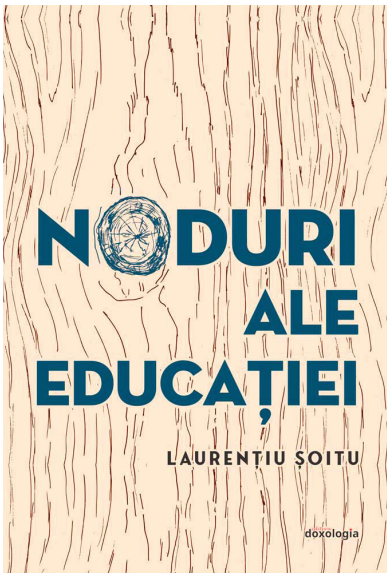

După deshumare, cinstitele moaște au fost așezate cu grijă în lădițe special pregătite, fiind apoi purtate la biserica Parohiei „Sfântul Nicolae” din Farcașa, unde a fost înălțată o rugăciune de mulțumire și binecuvântare.

Sfânta Olimpiada de la Farcașa a fost canonizată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în luna iulie 2025, alături de alte 15 sfinte femei române, mărturisitoare ale credinței. Proclamarea generală a canonizării a avut loc la data de 6 februarie 2026, la Catedrala Patriarhală din București. ■

Volumul *Noduri ale educației* a fost lansat la Iași

VOLUMUL *Noduri ale educației*, semnat de prof. univ. dr. Laurențiu Șoitu, a fost lansat sâmbătă, 9 mai 2026, în cadrul celei de-a XXXI-a ediții a Târgului de Carte LIBREX – Primăvara Cărților, desfășurat la Iași.

Evenimentul a avut loc în spațiul Agora EX LIBRIS din Palas Mall și a reunit reprezentanți ai mediului academic și cultural, precum și numeroși iubitori de carte.

Ediția din acest an a Târgului de Carte LIBREX a inclus lansări de volume, conferințe, ateliere și întâlniri cu autori, reunind edituri și invitați din diverse domenii culturale și academice.

Lansarea volumului a fost moderată de dl Cătălin Jeckel, Consilier Cultural și de Comunicații Media al Arhiepiscopiei Iașilor. La eveniment au susținut alocuțiuni Pr. prof. univ. dr. Ion Vicovan, cadru didactic al Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae" din Iași, și autorul volumului, prof. univ. dr. Laurențiu Șoitu.

La finalul evenimentului, participanții au avut posibilitatea de a adresa întrebări invitaților și de a primi autografe din partea autorului. ■

Ediția a IX-a a Festivalului de Muzică Bizantină de la Iași

ÎN PERIOADA 23-28 mai 2026, s-a desfășurat ediția a IX-a a Festivalului de Muzică Bizantină de la Iași, eveniment de prestigiu care a reunit invitați din 11 țări: Grecia, Statele Unite ale Americii, Serbia, Finlanda, Estonia, Georgia, Bulgaria, Germania, Ucraina, Slovacia și Marea Britanie.

Ediția din acest an s-a înscris în seria evenimentelor dedicate anului 2026, proclamat de Patriarhia Română drept „Anul omagial al pastorației familiei creștine" și „Anul comemorativ al sfintelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)".

Reunind interpreți, cercetători și practicieni de renume ai muzicii bizantine, festivalul a confirmat, încă o dată, rolul Iașului ca centru important de promovare și valorificare a tradiției muzicale liturgice ▶

ortodoxe. Pe parcursul celor șase zile, orașul a devenit un veritabil spațiu de întâlnire al culturii și spiritualității bizantine.

Programul festivalului a cuprins atât concerte, cât și momente liturgice, oferind participanților prilejul unei experiențe duhovnicești și culturale deosebite.

Desfășurată sub genericul „Pe Sfânta Treime să Îl cinstim/ Pe Izvorul Vieții să o cinstim", ediția din acest an a fost dedicată cinstirii Maicii Domnului, model desăvârșit de credință, ascultare și dăruire. Tema a evidențiat rolul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în iconomia mântuirii, precum și lucrarea sa neîncetată de mijlocire și ocrotire a credincioșilor. ■

Conferință și lansare de carte dedicate familiei creștine și teologiei pauline, la Iași

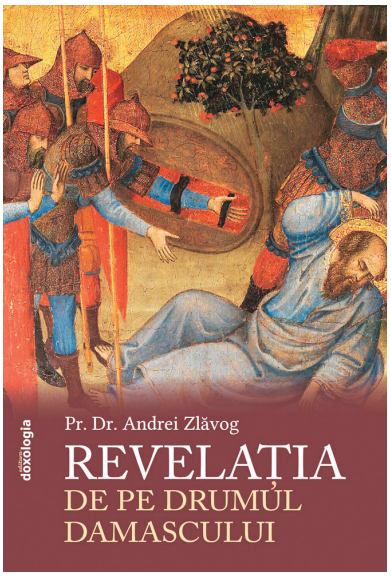
ÎN CONTEXTUL „Anului omagial al pastorației familiei creștine" în Patriarhia Română, Parohia „Sfântul Spiridon" din Târgu Neamț a organizat, la data de 4 iunie 2026, un eveniment academic dedicat reflecției asupra familiei creștine și a teologiei pauline.

Evenimentul s-a desfășurat în Sala „Sinaxar" a Muzeului Mitropolitan Iași și a reunit personalități din mediul teologic și universitar.

Programul a început cu lansarea volumului *Revelația de pe drumul Damascului*, semnat de Pr. dr. Andrei Zlăvog. Volumul a fost prezentat de Pr. prof. univ. dr. Stelian Tofană, care a evidențiat caracterul inovator al cercetării și contribuția acesteia la aprofundarea personalității și a experienței duhovnicești a Sfântului Apostol Pavel în cadrul studiilor biblice românești.

În continuarea evenimentului, Pr. prof. univ. dr. Stelian Tofană a susținut conferința intitulată „Apostolul Pavel despre familie – provocări, dileme, imperative", în cadrul căreia a abordat tema familiei din perspectiva teologiei pauline, subliniind relevanța și actualitatea învățăturii apostolice pentru societatea contemporană.

Participanții au avut prilejul de a reflecta asupra valorilor creștine care susțin viața de familie și asupra modului în care mesajul Sfântului Apostol Pavel poate fi receptat și aplicat în contextul actual.

Evenimentul a fost organizat în parteneriat cu instituții ecleziale și culturale din cadrul Arhiepiscopiei Iașilor. Programul a inclus, de asemenea, momente de cântare bisericească susținute de copiii parohiei.

În ansamblu, evenimentul s-a înscris în demersurile pastoral-misionare și culturale dedicate „Anului omagial al pastorației familiei creștine", oferind participanților repere teologice și duhovnicești pentru înțelegerea și asumarea valorilor creștine ale vieții de familie în contextul societății contemporane. ■

A XVIII-a ediție a Simpozionului Internațional „Studia Theologica Doctoralia” s-a desfășurat la Iași

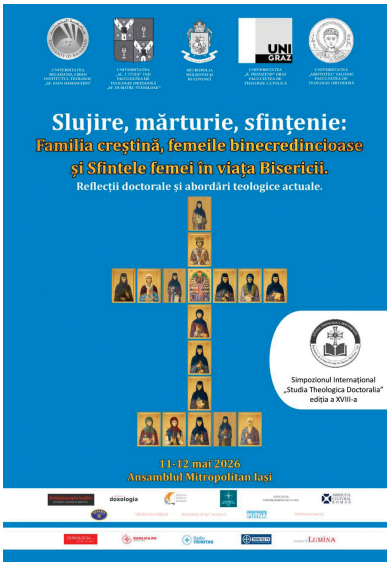
LA DATA de 11 mai 2026, în Sala „Sinaxar” a Muzeului Mitropolitan din Iași, a avut loc sesiunea solemnă de deschidere a Simpozionului Internațional „Studia Theologica Doctoralia”. Zeci de doctoranzi, doctori în teologie, profesori și cercetători din toată țara, precum și din străinătate, s-au întâlnit și anul acesta în capitala Moldovei pentru a participa la lucrările desfășurate în cadrul celei de-a XVIII-a ediții a evenimentului academic.

Evenimentul de la Iași s-a derulat în perioada 11-12 mai 2026 și a fost organizat de Școala Doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în colaborare cu Facultatea de Teologie Catolică a Universității „Karl Franzens” din Graz, Austria, cu Institutul Teologic „Sfântul Ioan Damaschin” al Universității Balamand, Liban, cu Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității „Aristotel” din Salonic, Grecia, și cu Asociația „Miron Barnovschi” din Iași.

La sesiunea solemnă de deschidere a fost prezent și Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, delegatul Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, care le-a adresat profesorilor și participanților un cuvânt de binecuvântare.

În urma experienței acumulate de-a lungul timpului și datorită numărului mare de participanți care crește de la an la an, întâlnirea organizată de Școala Doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” din Iași reprezintă unul dintre cele mai mari și importante evenimente științifice din țară dedicate doctoranzilor.

Tema simpozionului din acest an, „Slujire, mărturie, sfințenie: Familia creștină, femeile binecredincioase și Sfintele femei în viața Bisericii. Reflecții doctorale și abordări teologice actuale”, se înscrie în cadrul manifestărilor dedicate „Anului omagial al pastorației familiei creștine” și „Anului comemorativ al sfintelor femei din calendar” (mironosițe, mucenițe, cuvioase, soții și mame). ■

Simpozionul Internațional „Dumitru Stăniloae” a ajuns la a XIII-a ediție

În perioada 13-15 mai 2026, Iașul a găzduit a XIII-a ediție a Simpozionului Internațional „Dumitru Stăniloae”, desfășurat sub genericul „«Binecuvântată ești Tu între femei!» Maica Domnului: maică, fecioară, îndrumătoare”. Evenimentul a reunit teologi, cadre universitare și cercetători din România și din străinătate, constituindu-se într-un cadru academic de reflecție asupra personalității și lucrării Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Simpozionul este organizat anual de Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în parteneriat cu Mitropolia Moldovei și Bucovinei. Evenimentul se desfășoară sub patronajul spiritual al marelui teolog român, oferind un spațiu academic dedicat cercetării științifice, dialogului teologic și schimbului interdisciplinar de idei.

Deschiderea oficială a avut loc miercuri, 13 mai 2026, în Sala „Vasile Pogor” a Palatului Roznovanu din Iași, în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, și a Preasfințitului Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.

Pe parcursul celor trei zile, participanții au asistat la conferințe și sesiuni academice dedicate Maicii Domnului și familiei creștine. Lucrările prezentate au evidențiat rolul Maicii Domnului în viața Bisericii și în spiritualitatea ortodoxă, precum și principalele provocări cu care se confruntă familia creștină în contextul contemporan.

În cadrul ceremoniei de închidere a simpozionului, IPS Părinte Teofan i-a acordat domnului Dumitru Horia Ionescu, nepotul Sfântului Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae, cea mai înaltă distincție a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, „Crucea Moldavă”.

Simpozionul s-a încheiat cu sesiunea de concluzii moderată de Pr. conf. univ. dr. Cezar-Paul Hârlăoanu, decanul Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”, care a subliniat contribuția majoră a acestei ediții la aprofundarea și promovarea operei teologice a Sfântului Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae în spațiul academic național și internațional. ■

Sfânt și sfințenie, tema centrală a Simpozionului „Teologie și mărturie creștină în dialog”

În perioada 1-3 iunie 2026, Centrul Social-Cultural „Sfântul Paisie de la Neamț” din cadrul Mănăstirii Neamț a fost gazda ediției a doua a Simpozionului Internațional intitulat „Teologie și mărturie creștină în dialog”

Evenimentul științific a fost organizat de Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, în parteneriat cu Arhiepiscopia Iașilor, Primăria Municipiului Iași, Mănăstirea Neamț, Seminarul Teologic Ortodox „Veniamin Costachi” și Asociația Studenților și Absolvenților de Teologie Ortodoxă Asistență Socială Iași.

Această ediție a simpozionului a evidențiat modul în care reflecția teologică și dialogul academic se întâlnesc într-un cadru care invită la redescoperirea izvoarelor credinței și a sensului mărturiei creștine în lumea de astăzi. Participanții au fost invitați să reflecteze asupra unor teme fundamentale pentru viața creștină: chemarea omului la sfințenie, mărturisirea lui Hristos în lumea contemporană, familia creștină și Sfintele Femei din calendarul Bisericii (mironosițe, mucenițe, cuvioase, soții și mame).

Evenimentul a reunit cadre didactice universitare și cercetători din centre teologice de prestigiu din România: Iași, Craiova, Târgoviște, Cluj, Oradea, Arad, Timișoara, precum și participanți din străinătate – din Republica Moldova și Marea Britanie –, marcând, astfel, o contribuție semnificativă la internaționalizarea cercetării teologice. ■

Arhiepiscopia Iașilor a premiat elevii cu rezultate școlare deosebite

Vineri, 12 iunie 2026, Sala „Iustin Moisescu” a Centrului Eparhial din Iași a găzduit festivitatea de premiere a elevilor olimpici din județele Iași, Botoșani și Neamț, organizată de Arhiepiscopia Iașilor. Elevii au primit distincții pentru rezultatele deosebite obținute la Olimpiada Națională de Religie, Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și Spiritualitate Românească”, precum și la alte competiții școlare relevante.

În cadrul evenimentului au fost premiați 70 de elevi din învățământul preuniversitar, proveniți din școli gimnaziale, licee teoretice și seminarii teologice, pentru rezultatele obținute în anul școlar 2025-2026, la nivel național și județean. ▶

De asemenea, a fost apreciată activitatea unui ansamblu coral pentru contribuția artistică și spirituală adusă momentului festiv.

Evenimentul s-a desfășurat în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, care a adresat un cuvânt de încurajare elevilor premiați, îndemnându-i să pună darurile primite de la Dumnezeu în slujba semenilor și să transforme performanța școlară într-o responsabilitate față de comunitate. ■

Studenți teologi ieșeni, pelerini în Oltenia și Transilvania

În perioada 1-3 mai 2026, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, un grup de studenți ai Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae" din Iași a participat la un pelerinaj în Oltenia și Transilvania, organizat sub coordonarea Pr. lect. univ. dr. Petru Cernat și a asist. univ. drd. Florinel-Cristian Brădățan.

PE PARCURSUL celor trei zile, tinerii au vizitat câteva așezăminte monahale și obiective istorice: Mănăstirea Negru Vodă, Mănăstirea Curtea de Argeș, Mănăstirea Govora, Mănăstirea Bistrița, Mănăstirea Hurezi, Mănăstirea Dintr-un Lemn și Mănăstirea Cozia. În cadrul itinerariului, au fost incluse, de asemenea, vizite culturale la Complexul Muzeal Măldărești și în centrul istoric al municipiului Sibiu.

Duminică, 3 mai 2026, studenții au participat la Sfânta Liturghie la Catedrala Mitropolitană din Sibiu, iar apoi au vizitat Mănăstirea Brâncoveanu de la Mănăstirea Sâmbăta de Sus și Mănăstirea rupestră Șinca Veche.

Pe întreaga durată a pelerinajului, participanții au beneficiat de prezentări istorice și duhovnicești susținute de coordonatorii grupului, experiența contribuind la îmbogățirea formării teologice, culturale și spirituale a studenților. ■

Prima ediție la Iași a Adunării Tinerilor Ortodocși din Minoritățile Etnice

CENTRUL de Evenimente AGORA din Iași a găzduit, sâmbătă, 9 mai 2026, prima ediție a Adunării Tinerilor Ortodocși din Minoritățile Etnice, eveniment organizat de Asociația CRESC, în colaborare cu Departamentul pentru Minorități al Arhiepiscopiei Iașilor, și dedicat celor peste 250 de participanți proveniți din județele eparhiei.

Manifestarea a început cu săvârșirea Sfintei Liturghii de către Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. În continuare, tinerii au participat la conferința intitulată „Cum sunt eu în ochii lui Dumnezeu", susținută de dna Lenuța Neacșu, absolventă de studii teologice și filologice, cadru militar în rezervă și bibliotecar la Biblioteca Județeană din Bacău.

Programul a continuat cu sesiuni de formare, dialoguri tematice și momente artistice menite să evidențieze identitatea, tradițiile și valorile culturale ale comunităților etnice participante.

Evenimentul a reunit tineri proveniți din comunitățile ucrainene și rrome, precum și bursieri din Africa, oferindu-le cadrul unei întâlniri dedicate comuniunii, dialogului și afirmării identității culturale și spirituale.

Prin organizarea acestei prime ediții, inițiatorii și-au propus să consolideze legătura tinerilor cu Biserica, să încurajeze asumarea conștientă a credinței și să creeze punți de dialog între participanți. ■

Întâlnirea Tinerilor din Protopopiatul Piatra-Neamț, la cea de-a X-a ediție

SÂMBĂTĂ, 23 mai 2026, s-a desfășurat cea de-a X-a ediție a Întâlnirii Tinerilor din Protopopiatul Piatra-Neamț, manifestare care a reunit aproximativ 240 de tineri din parohiile protoieriei.

Întâlnirea dedicată rugăciunii, dialogului, comuniunii și formării a avut tema: „Relații care te cresc *versus* relații care te consumă".

Evenimentul a fost organizat de Departamentul Misiune pentru Tineret al Arhiepiscopiei Iașilor, Protopopiatul Piatra-Neamț și Asociația Tinerilor Ortodocși Români (ATOR) Piatra-Neamț, în parteneriat cu Primăria Municipiului Piatra-Neamț și alți colaboratori implicați în susținerea activităților dedicate tinerilor. Coordonarea întregului program a fost asigurată de părintele Andrei Budeanu, responsabil pentru activitățile cu tineretul din cadrul Protopopiatului Piatra-Neamț.

Programul a început cu săvârșirea Sfintei Liturghii la Biserica „Nașterea Maicii Domnului" Precista II, de către un sobor de preoți condus de părintele protopop Valentin Tofan. În continuare, tinerii au participat la conferința susținută de părintele arhimandrit Nicodim Petre, consilierul Sectorului de Misiune, Statistică și Prognoză Pastorală al Arhiepiscopiei Iașilor și stareț al Mănăstirii Bucium din Iași.

Activitățile au continuat la Ștrandul Tineretului și la Rubik Hub, unde au avut loc sesiuni de dialog dedicate temei întâlnirii. Acestea au oferit participanților oportunitatea de a adresa întrebări și de a reflecta asupra provocărilor și experiențelor specifice vârstei tinereții.

Atmosfera zilei a fost îmbogățită prin momente artistice și prin desfășurarea unor ateliere creative de ceramică, desen, *hand-made* și „șlefuit aripi", care au încurajat exprimarea creativității și colaborarea între participanți.

Un moment deosebit al programului l-a constituit concursul de talente, în cadrul căruia tinerii și-au valorificat aptitudinile artistice și creativitatea. Totodată, concursul de eseuri, organizat pe tema întâlnirii, le-a oferit posibilitatea de

a exprima reflecții personale privind relațiile care contribuie la dezvoltarea și maturizarea lor spirituală. Cele mai apreciate momente artistice, precum și cel mai bun eseu, au fost premiate, în semn de apreciere pentru implicarea și talentul participanților.

Prin activitățile desfășurate, Întâlnirea Tinerilor din Protopopiatul Piatra-Neamț a oferit, și în acest an, un cadru propice comuniunii, formării și dialogului, încurajând cultivarea relațiilor autentice și asumarea valorilor creștine în viața de zi cu zi. ■

Arhiepiscopia Iașilor a organizat o nouă caravană medicală în județul Botoșani

În perioada 19-28 mai 2026, Fundația Medicală „Providența" a Arhiepiscopiei Iașilor, în parteneriat cu Policlinica și Spitalul „Providența", a desfășurat o nouă caravană medicală în comuna Prăjeni, județul Botoșani.

PROGRAMUL s-a adresat copiilor proveniți din familii aflate în situații de vulnerabilitate și persoanelor adulte neasigurate, care întâmpină dificultăți în accesarea serviciilor medicale.

În cadrul acestei ediții, 53 de beneficiari, copii și adulți, au primit, gratuit, consultații și investigații medicale în specialitățile pediatrie și medicină internă. Consultațiile de medicină internă au fost efectuate în cabinetul medical mobil al Arhiepiscopiei Iașilor, care a permis desfășurarea evaluărilor direct în cadrul comunității, iar consultațiile pediatrice au avut loc la Dispensarul Medical Prăjeni, cu sprijinul autorităților locale.

Programul s-a desfășurat în două etape. La data de 19 mai au fost recoltate probe biologice, analizate ulterior în laboratorul Spitalului „Providența", iar la 28 mai au fost realizate consultațiile medicale. Astfel, 25 de copii au beneficiat de evaluări pediatrice, iar 28 de adulți au fost consultați în cadrul specialității medicină internă.

Investigațiile au inclus măsurarea tensiunii arteriale, efectuarea electrocardiogramelor și a ecografiilor abdominale. În urma evaluărilor, fiecare beneficiar a primit o scrisoare medicală care a cuprins diagnosticul, recomandările terapeutice și, după caz, indicații pentru investigații suplimentare.

Desfășurarea caravanei a fost posibilă și datorită implicării părintelui Cristian Butnărașu, parohul Parohiei

„Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir și Sfântul Pantelimon”, precum și a asistentului medical comunitar Maria Călin, care au contribuit la identificarea beneficiarilor și la buna organizare a activităților.

Echipa medicală a fost alcătuită din asistenți medicali ai Policlinicii „Providența” și din medicii specialiști: dr. Andreea Nicole Bârleanu (medicină internă) și dr. Ilinca Mihaela Alexa (pediatrie). Coordonarea proiectului a fost asigurată de asistentul social Emilia Gheorghiasa, coordonator al Centrului de Suport și Situații de Criză al Fundației Medicale „Providența”, din cadrul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

Prin astfel de inițiative, Fundația Medicală „Providența” continuă să sprijine persoanele aflate în situații de vulnerabilitate, facilitând accesul acestora la servicii

medicale și contribuind la îmbunătățirea stării de sănătate a comunităților locale. ■

Caravană medicală la Grădinari: consultații și investigații gratuite

FUNDAȚIA Medicală „Providența” a Arhiepiscopiei Iașilor, în parteneriat cu Policlinica „Providența”, a organizat marți, 23 iunie 2026, o caravană medicală în localitatea Grădinari, județul Iași, pentru a sprijini persoanele vulnerabile cu acces limitat la servicii medicale.

Activitatea s-a adresat copiilor proveniți din familii aflate în dificultate financiară și adulților neasigurați. În cadrul caravanei, 37 de persoane au beneficiat, în mod gratuit, de consultații medicale de specialitate în domeniile medicină internă și pediatrie, precum și de investigații medicale adaptate nevoilor identificate.

Consultațiile și investigațiile au fost realizate în cabinetul medical mobil al Arhiepiscopiei Iașilor, care a permis acordarea serviciilor medicale direct în comunitățile rurale. Evaluarea medicală a inclus măsurarea glicemiei și a tensiunii arteriale, efectuarea electrocardiogramelor (EKG) și a ecografiilor abdominale.

În urma consultațiilor, beneficiarii au primit scrisori medicale care au cuprins diagnosticul, recomandările terapeutice și, după caz, indicații pentru investigații și evaluări medicale suplimentare.

Desfășurarea caravanei a fost sprijinită de părintele Ion Claudiu Stănoi, de la Parohia „Adormirea Maicii Domnului” Grădinari, com. Golăiești, Protopopiatul Iași II, care s-a implicat în identificarea persoanelor vulnerabile și în organizarea activității la nivelul comunității.

Echipa medicală a fost formată din medicii specialiști Andreea Nicole Bârleanu, medicină internă, și Ilinca Mihaela Alexa, pediatrie, precum și din Georgiana Ghebea, asistent medical din cadrul Policlinicii „Providența”. Coordonarea activității a fost asigurată de Emilia Gheorghiasa, asistent social și coordonator al Centrului de Suport și Situații de Criză al Fundației Medicale „Providența”.

Caravana medicală face parte din demersurile Fundației Medicale „Providența” de a facilita accesul persoanelor vulnerabile din mediul rural la servicii medicale și de a sprijini continuitatea îngrijirii acestora. ■

Conferință preoțească la Durău, prezidată de IPS Părinte Teofan

În perioada 18-19 mai 2026, la Centrul Cultural-Pastoral „Sfântul Daniil Sihastrul" din Durău, județul Neamț, s-a desfășurat Conferința preoțească dedicată clericilor și familiilor acestora din Protopopiatele Pașcani, Roznov și Ceahlău.

EVENIMENTUL a început luni, 18 mai 2026, prin săvârșirea Sfintei Liturghii la biserica Mănăstirii Durău de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Lucrările conferinței au fost prezidate de IPS Părinte Teofan, întâlnirile oferind participanților prilejul unui dialog direct cu ierarhul, precum și posibilitatea împărtășirii experiențelor pastorale din viața parohiilor.

Tema ediției din acest an,„Preotul și preoteasa, pe calea sfințeniei în familie și parohie. «Fiți sfinți, pentru că Eu sunt Sfânt»", a constituit cadrul unor reflecții și dezbateri privind rolul preotului și al familiei sale în viața comunității parohiale și în lucrarea misionară a Bisericii.

Invitatul special al conferinței, Pr. prof. univ. dr. Constantin Coman, a susținut o prelegere dedicată stării de sfințenie, subliniind că, în tradiția răsăriteană, ea nu reprezintă o performanță morală sau rezultatul unor merite exclusiv omenești, ci rodul împărtășirii omului de Dumnezeu.

Întâlnirile au fost organizate de Sectorul de Misiune, Statistică și Prognoză Pastorală al Arhiepiscopiei Iașilor și au oferit clericilor din eparhie oportunitatea de a împărtăși experiențe din activitatea pastoral-misionară. ■

Conferința preoțească din Protopopiatul Botoșani, prezidată de IPS Părinte Teofan

LUNI, 8 iunie 2026, la Parohia „Vovidenia" din municipiul Botoșani s-a desfășurat conferința preoților din Protopopiatul Botoșani, sub președinția Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Programul a început cu Sfânta Liturghie, săvârșită de ierarh, alături de Pr. Marian Timofte, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Iașilor, Arhim. Nicodim Petre, consilier în cadrul Sectorului Misiune, Statistică și Prognoză Pastorală, Pr. Petru Fercal, protopop, Pr. Partenie Apostoaie, paroh al Bisericii „Vovidenia", precum și alți clerici ai protoieriei.

În continuare, în sala de evenimente a parohiei, a fost susținută conferința cu tema„Prezența femeii creștine în viața parohiei", prezentată de Pr. Marian Macuc.

Cu acest prilej a fost anunțată o reorganizare administrativ-teritorială la nivelul Arhiepiscopiei Iașilor. Astfel, în urma retragerii la ▶

pensie a Pr. protopop Petru Fercal, Protopopiatul Botoșani va fi reorganizat în două unități: Protoieria Botoșani Est, avându-l ca protoiereu pe Pr. Liviu Botezatu (Parohia „Sfântul Gheorghe", Copălău), și Protoieria Botoșani Vest, având-l ca protoiereu pe Pr. Partenie Apostoaie (Parohia „Vovidenia").

La finalul întrunirii, ierarhul a acordat audiențe clericilor prezenți. ■

Tehnologia digitală, între beneficiile materiale și costurile spirituale

Pr. prof. univ. dr. Ioan C. Teșu

UN ADEVĂR incontestabil este acela că, folosite în mod echilibrat și cu o disciplină precisă, dispozitivele digitale ne ușurează și ne înfrumusețează viața. Însă, folosirea lor abuzivă, lipsită de control și de discernământ, poate face loc cyber-adicțiilor sau dependențelor digitale dintre cele mai grave și mai greu de vindecat.

Între beneficiile produse de tehnologiile digitale, este demonstrat că ele „permit o circulație aproape nelimitată a știrilor, a gândirii intelectuale, a artei, a divertismentului și a altor informații. Permit învățarea unor noi aptitudini. Facilitează o eliberare a creativității și a unui câmp larg de opinii. Permit o conexiune fără precedent între oameni cu aceleași interese și aspirații. Permit comunicarea în timp real cu colegi de serviciu, prieteni, oameni dragi și străini din întreaga lume. Permit ca o mulțime de minți să conlucreze la rezolvarea unei probleme"[1]. La fel, ele „ușurează menținerea legăturilor cu familia și cu prietenii adevărați. Studiile arată că socializarea online și dezvăluirile despre sine pot îmbunătăți relațiile dintre adolescenți, ceea ce duce apoi la o accentuare a stării de bine. Totuși, acest rezultat benefic apare doar cu prietenii adevărați și cu familia. Când tehnicile de comunicare sunt folosite cu străinii, ele tind să ducă la diminuarea sentimentului că ești conectat la societate"[2].

Este indubitabil faptul că noile tehnologii digitale „pot face extraordinar de mult bine, pot schimba în bine nenumărate vieți și pot aborda provocări fundamentale, de la a ajuta la deblocarea următoarei generații de energie curată până la producerea de tratamente ieftine și eficiente pentru cele mai complicate afecțiuni medicale. Tehnologiile pot și ar trebui să ne îmbogățească viețile. Din punct de vedere istoric, trebuie repetat că inventatorii și antreprenorii din spatele lor au fost puternici promotori ai progresului, îmbunătățind standardele de viață pentru miliarde dintre noi. Dar, fără control, orice alt aspect al tehnologiei și orice discuție despre neajunsurile sale etice sau despre beneficiile pe care le-ar putea aduce sunt lipsite de importanță. Avem nevoie urgentă de răspunsuri clare cu privire la modul în care următorul val poate fi controlat și stăvilit, la modul în care pot fi menținute garanțiile și beneficiile statului național democratic, dar, în acest moment, nimeni nu are un astfel de plan. Acesta este un viitor pe care niciunul dintre noi nu și-l dorește, dar mă tem că este din ce în ce mai probabil […]"[3].

La aceste aspecte pozitive, privitoare la dispozitivele digitale și la utilizarea lor, se adaugă, însă, o lungă listă de pericole care se pot ascunde în spatele ecranelor. Cercetări de cea mai certă valoare științifică și probitate morală derulate pe parcursul a aproape 30 de ani de la apariția și propagarea acestui nou val din istoria omenirii avertizează ▶

și asupra efectelor negative, probate și verificate clinic, experimental.

În sinteză, precum observa Manfred Spitzer, „mediile digitale creează dependență și ne privează de somn. Ele dăunează memoriei, reduc activitatea mentală și de aceea nu sunt indicate pentru stimularea învățării în mediul școlar. În ce privește mintea și relațiile dintre noi, ele nu au efecte pozitive, ci mai degrabă o mulțime de efecte secundare: pe internet se minte și se înșală mai mult decât în lumea reală. Cine se conectează la lumea virtuală printr-un clic, are o capacitate de reflecție mai scăzută decât cei care înțeleg lumea reală. Iar cine discută cu oameni reali lucruri învățate le va memora mai bine decât cei care fac același lucru în chat-uri. Rețelele de socializare afectează comportamentul social și provoacă anxietate și depresii. În ciuda afirmațiilor contrare privind capacitățile nativilor digitali, folosirea internetului afectează de obicei căutarea avizată a informațiilor și autocontrolul. O dezvoltare cerebrală incorectă, mai ales a lobului frontal, unde se află centrii atenției și ai funcțiilor sociale, duce la tulburări de atenție și depresie. Folosirea mediilor digitale la grădiniță și în școala primară echivalează, tocmai pentru că la vârsta copilăriei creierul este foarte modelabil, cu expunerea copiilor la un drog periculos. Potrivit datelor Ministerului Educației din Coreea de Sud, țara cu cea mai dezvoltată implementare a mediilor digitale în școli, în anul 2010, deja 12% dintre toți elevii erau dependenți de internet. La aceasta se adaugă și efectele exercitate asupra învățării de expunere continuă la anumite conținuturi. Sexul în mediile digitale duce la începerea timpurie a vieții sexuale la tineri, jocurile de acțiune inspiră un stil de condus agresiv, prezența alcoolului în filme duce la un consum crescut de alcool, iar o scenă de suicid prezentată într-un film duce la mai multe sinucideri reale (se vorbește aici de efectul Werther). Având în vedere toate aceste consecințe negative dovedite științific ale mediilor digitale asupra minții și corpului tinerilor, se ridică întrebarea de ce nimeni nu protestează sau nu se indignează. De ce nu se face nimic?”[4].

Desfășurate, aceste efecte se observă la nivel fizic, psihic, social și moral. Utilizarea excesivă a internetului provoacă „euforie în timpul conectării online, nervozitate sau apatie după întreruperea activității online, neputința întreruperii conexiunii cu mediul online, chiar în prezența consecințelor negative, izolare socială, anxietate, izolare, depresie, minciună, sentimente de vinovăție, frică, singurătate, pierderea noțiunii timpului, modificări ale dispoziției, stres, dificultatea împlinirii sarcinilor școlare, de serviciu, familiale, a altor activități sociale sau amânarea începerii executării acestora, evitarea muncii, plictisire la efectuarea unor sarcini de rutină”[5].

De asemenea, supraexpunerea la dispozitivele și aplicațiile digitale îi face pe tineri mai nevrotici și mai puțin extravertiți, anxioși social și izolați emoțional, având un control slab asupra impulsurilor și niveluri crescute ale impulsivității. Se observă, la ei, inclusiv prin aparatura de rezonanță magnetică funcțională, deficiențe în memoria de lucru, disfuncție executivă și impulsivitate, modificări fiziologice. Din sfera cardiacă, se constată o creștere a tensiunii arteriale și a ritmului cardiac. Sunt tot mai des întâlnite cazurile de anxietate, reducerea funcției imunitare, mediată de creșterea nivelurilor de stres și a activității nervoase simpatice, implicit a cortizolului, ceea ce determină scăderea capacității organismului de a lupta împotriva bolilor și crește riscul de osteoporoză, de hipertensiune arterială, de boli cardiovasculare, de obezitate sau depresie[6]. La această categorie de persoane se pot instala tulburări ale comportamentului alimentar: inapetență, mese neregulate, sărite, o dietă de slabă calitate, de tipul „junk” și „fast-food”, provoacând carențe nutriționale, urmate de tulburări ale creșterii și dezvoltării[7].

Tehnologia digitală nu trebuie privită în sine ca un factor potrivnic vieții spirituale, ci ca un instrument ale cărui efecte depind, în mare măsură, de modul în care este utilizat. Atunci când este folosită cu discernământ, aceasta poate deveni un mijloc de informare, comunicare și dezvoltare personală. În schimb, atunci când utilizarea ei devine excesivă și necontrolată, există riscul ca omul să ajungă dependent de mediul virtual, să-și diminueze capacitatea de a cultiva relații autentice și să neglijeze dimensiunile esențiale ale vieții sale interioare. Recomandăm, așadar, cultivarea unei atitudini echilibrate față de tehnologia digitală, în care progresul tehnologic să rămână subordonat valorilor morale și spirituale, fără să ocupe locul rugăciunii, al comuniunii cu semenii și al întâlnirii personale cu Dumnezeu. ■

[1] Dr. Martin L. KUTSCHER, *Copiii erei digitale. Cum să limităm timpul petrecut în fața ecranului și de ce este important acest lucru*, traducere de Cătălin-Mihai Ștefan, Ed. Univers, București, 2018, pp. 9-10.
[2] Dr. Martin L. KUTSCHER, *Copiii erei digitale. Cum să limităm timpul petrecut în fața ecranului și de ce este important acest lucru*, p. 70.
[3] Mustafa SULEYMAN, Michael BHASKAR, *Următorul val. Inteligența artificială și cea mai mare dilemă a secolului 21*, traducere de Diana Botescu, Ed. Bookzone, București, 2024, p. 27.
[4] Manfred SPITZER, *Demența digitală. Cum ne tulbură mintea noile tehnologii*, traducere din limba germană de Dana Verescu, Ed. Humanitas, București, 2020, pp. 239-240.
[5] Adina-Brîndușa BACIU, *Adicția digitală, boală a societății postmoderne*, Ed. Pro Universitaria, București, 2019, pp. 118-119.
[6] Adina-Brîndușa BACIU, *Adicția digitală, boală a societății postmoderne*, pp. 123-124.
[7] Adina-Brîndușa BACIU, *Adicția digitală, boală a societății postmoderne*, p. 128.

Hotărâri ale Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

În ziua de miercuri, 3 iunie 2026, în Aula Magna „Teoctist Patriarhul" a Palatului Patriarhiei, sub președinția Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.
Principalele hotărâri ale Sfântului Sinod sunt următoarele:

1. A aprobat proiectul de text al Calendarului bisericesc și al Rânduielilor bisericești pentru anul 2027.

2. A aprobat înscrierea în Calendarul Bisericii Ortodoxe Române a sărbătorii Soborului Sfinților Martiri Militari, cu zi de cinstire la 26 octombrie, și a textelor liturgice ale acesteia (Sinaxar, Tropar și Condac).

3. A aprobat înscrierea în Calendarul Bisericii Ortodoxe Române a Sfântului Cuvios Mărturisitor Gavriil Georgianul, cu zi de cinstire la 2 noiembrie, și a textelor liturgice ale sărbătorii (Sinaxar, Tropar, Condac și Slujbă).

4. A aprobat proiectele de texte liturgice pentru: Slujba, Acatistul și Paraclisul Soborului Sfinților Athoniți (Duminica a III-a după Rusalii); Slujba și Acatistul spre cinstirea icoanei Maicii Domnului de la Craiova (30 august); Slujba Familiei Sfântului Vasile cel Mare (19 iulie).

5. A aprobat proiectele de text ale următoarelor Acatiste dedicate cinstirii Sfintelor Femei Românce: Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu (16 august); Sfânta Cuvioasă Filofteia de la Pasărea (12 aprilie); Sfânta Cuvioasă Elisabeta de la Pasărea (5 iunie); Sfânta Cuvioasă Mavra de pe Ceahlău (4 mai); Sfintele Cuvioase Nazaria, Olimpiada și Elisabeta (Safta) Brâncoveanu de la Văratec (17 august); Sfânta Olimpiada din Farcașa (4 iulie); Sfânta Mărturisitoare Blandina de la Iași (24 mai); Sfânta Anastasia Șaguna (1 decembrie); Sfânta Cuvioasă Filotimia de la Râmeț (6 iulie); Soborul Sfintelor Femei Românce (Duminica a III-a după Paști).

6. A aprobat textul actualizat al Regulamentului autorităților canonice disciplinare și al instanțelor de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române.

7. A aprobat textul actualizat al Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Comisiei de pictură bisericească a Patriarhiei Române.

8. A aprobat înființarea unui program de studii universitare de licență cu dublă specializare – Teologie Ortodoxă Didactică – Limba și literatura română, începând cu anul universitar 2027-2028, la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul" a Universității din București.

9. A aprobat înființarea unui program de studii universitare de master intitulat „Metode și tehnici de abordare interdisciplinară a adicțiilor", în domeniul Asistență Socială, începând cu anul universitar 2026-2027, în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae" a Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași.

10. A aprobat Metodologia de aplicare, în Biserica Ortodoxă Română, a dispozițiilor *Legii nr. 54/2026* pentru modificarea și completarea *Legii nr. 489/2006* privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

11. A aprobat participarea Patriarhiei Române la campania de mediatizare referitoare la accesul extins la servicii medicale gratuite pentru persoanele neasigurate, prin cabinetele medicilor de familie.

Biroul de Presă
al Patriarhiei Române
(**Sursa:** ***basilica.ro***)

Hotărâri din cadrul Ședințelor de Permanență ale Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor

În ședințele de Permanență ale Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor se analizează activitățile săptămânale desfășurate de sectoarele eparhiei noastre și se iau decizii care să faciliteze împlinirea proiectelor propuse. Cuvântul Sfântului Apostol Pavel, „bucurându-mă și văzând buna voastră rânduială" (Col. 2, 5), exprimă duhul acestor întâlniri menite să evalueze, să îndrepte, dacă este cazul, și să ajute la punerea în practică a proiectelor misionare, pastorale, culturale, filantropice sau de altă natură. În această secțiune vă prezentăm o sinteză a principalelor hotărâri luate în cadrul ședințelor din perioada mai-iunie 2026.

◆ S-a aprobat **acordarea unor ajutoare financiare**, în valoare de 455.000 de lei, **următoarelor unități de cult**: Arhiepiscopia Chișinăului; Episcopia de Bălți; Mănăstirea „Buna-Vestire" Durău, Protopopiatul Ceahlău; Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului" Tărcuța, Protopopiatul Piatra-Neamț; Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie" Pângărați, Protopopiatul Piatra-Neamț.

◆ Părintele Mitropolit Teofan a binecuvântat **hirotonia următorilor candidați** care au promovat examenul de capacitate preoțească: dl Constantin Gafița, Mănăstirea Sângeap-Basaraba, Protopopiatul Hârlău; dl George Alexandru Meșniță, Capela Spitalului Pădureni-Grajduri „Înălțarea Sfintei Cruci și Sfinții Apostoli Petru și Pavel", Protopopiatul Iași III; dl Marius-Ionuț Mititelu, Mănăstirea Bucium, Protopopiatul Iași III; dl Ștefan Dumitru Cojocariu, Mănăstirea „Sfântul Gheorghe și Sfânta Teodora de la Sihla" (Catedrala Veche).

◆ Ca recunoaștere a muncii asidue depuse în slujirea Bisericii și pentru a încuraja activitatea slujitorilor Bisericii, clericilor cu merite deosebite și cu pregătire teologică corespunzătoare, în Ședințele de Permanență din 15 mai, 28 mai și 12 iunie 2026, s-a aprobat **acordarea de ranguri și distincții bisericești**, după cum urmează:

– Distincția de **Iconom stavrofor** s-a acordat: pr. Adrian-Iulian Tarniță, Parohia „Sfinții Voievozi" Crucea, com. Lungani, Protopopiatul Pașcani; pr. Alexandru-Mihai Tacu, Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil" Fântânele, com. Fântânele, Protopopiatul Hârlău; pr. Cezar-Gheorghe Țăbârnă, Parohia „Sf. Ap. Petru și Pavel" Moara de Vânt, Iași, Protopopiatul Iași II; pr. Cristian Ursulianu, „Parohia Sfinții Atanasie și Chiril" Curechiștea, com. Grumăzești, Protopopiatul Târgu Neamț; pr. Emilian-Marcel Donisanu, Parohia „Sfânta Treime" Pădureni, com. Grajduri, Protopopiatul Iași III; pr. Gheorghe Stavrache Tincu, Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena" Fetești, com. Scobiți, Protopopiatul Hârlău.

– Ordinul **Crucea Sf. Ier. Dosoftei** s-a acordat: pr. Constantin-Marius Burghelea, Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel" Slobozia, com. Schitu Duca, Protopopiatul Iași III; pr. Costică Pînzariu, Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena" Darabani, Protopopiatul Darabani; pr. Dumitru Hapău, Parohia „Sfinții Arhangheli Mi- hail și Gavriil" Dersca, com. Dersca, Protopopiatul Dorohoi; pr. Ionuț Bădiliță, Parohia „Sfântul Ierarh Nicolae" Chiperești, com. Țuțora, Protopopiatul Iași II; pr. Marian Marin, Parohia „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie" Satu Nou, com. Fântânele, Protopopiatul Hârlău; pr. Vasile Arsenie, Parohia „Buna-Vestire" Popești, com. Farcașa, Protopopiatul Ceahlău.

– Distincția **Crucea Sf. Ier. Iosif cel Milostiv** s-a acordat pr. Constantin Berbeci, Parohia „Sfântul Nicolae" Corlăteni, com. Corlăteni, Protopopiatul Dorohoi.

COMITETUL REDACȚIONAL

Președinte:
IPS TEOFAN
Mitropolitul
Moldovei și Bucovinei
Vicepreședinte:
PS NICHIFOR BOTOȘĂNEANUL
Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Iașilor

Membri:
Pr. conf. univ. dr.
Cezar HÂRLĂOANU
(decan al Facultății de Teologie Ortodoxă din Iași)
Pr. prof. univ. dr. Viorel SAVA
(director al Școlii Doctorale)
Cătălin JECKEL
(consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor)

Pr. dr. Ioan-Lucian Radu
director (Editura și Tipografia Doxologia)

Daniel Ciobanu
redactor-șef (Editura Doxologia)

Dr. Gheorghiță-Mădălin Ceobanu
redactor-coordonator

Pr. Silviu Cluci
Flavius Popa
Oana Nechifor
Constantin Comici
Lucian Ducan
fotoreporteri

Pr. asist. univ. dr. Gabriel Pișteа
Cristi Reuț
Lia Gociu
corectori

Leonard Lunguleac
DTP-Prepress

EDITORIAL
Viața Sfintei Mărturisitoare Blandina de la Iași 2

Viața Sfintei Olimpiada din Farcașa 7

EVENIMENTE
Slujiri arhierești în Arhiepiscopia Iașilor 11

Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul (1972-2026) a trecut la Domnul 13

ACTIVITĂȚI CULTURALE
Canonizarea locală a Sfintei Mărturisitoare Blandina de la Iași 15

Conferință și lansare de carte dedicate familiei creștine și teologiei pauline, la Iași 18

Simpozionului Internațional „Dumitru Stăniloae” a ajuns la a XIII-a ediție 20

VIAȚA LĂUNTRICĂ
Tehnologia digitală, între beneficiile materiale și costurile spirituale 24

DOCUMENTE
Hotărâri din cadrul Ședințelor de Permanență ale Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor 30

ADRESA REDACȚIEI

Iași, 700038,
Str. Cuza-Vodă, nr. 51
(în incinta Mănăstirii Golia)
Tel.: 0374 704804

www.edituradoxologia.ro; e-mail: editura@doxologia.ro
Tiparul executat la Tipografia Doxologia Iași
www.tipografiadoxologia.ro; e-mail: tipografia@mmb.ro

ISSN 1221-4884